ಪೀಠಿಕೆ.

ಈಗಿನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯ ಮತ್ತು ಆದಯ್ಯ ಈ ಶಿವಶರಣರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮಹಾಕವಿಯಾದ ಹರಿಹರನು ರಚಿಸಿದನೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ ಇದೆ. ಈ ಉಭಯ ಮಹಾನುಭಾವರು ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದ ಆರಂಭಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮೋನ್ನತಿಯ ಸಲುವಾಗಿ ಮಹತ್ತರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಾದ್ದರಿಂದ ಅವರ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಈಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಸಿರುವೆವು. ಹರಿಹರನು ವೀರಶೈವ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಇವರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬರೆದ ಸಂಗತಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುವದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ರಗಳೆಗಳನ್ನು ನಾವು ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಹೆಯಲ್ಲಿರುವ ದಂಡಿನ ಶಿವರದಲ್ಲಿರುವ ಶಿ। ಮೂ. ಕಲ್ಲಯ್ಯನವರಲ್ಲಿ ದೊರೆದ ಪ್ರತಿ ಮತ್ತು ಶಿ। ಮೂ. ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹುಲುಕುಂಟೆಮಠ ಕೀರ್ತನಕೇಸರಿ ಮು. ತುಮಕೂರು ಇವರು ದೊರಕಿಸಿದ ಪ್ರತಿ ಹೀಗೆ ಈ ಎರಡು ಪ್ರತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಉಭಯ ಮಹನೀಯರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅವರ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ.

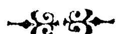
ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ.
ಸಂಪಾದಕ.

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ.

ಹರಿಹರನ ರಗಳೆಗಳು.

ಭಾಗ ೩.

ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನ ರಗಳೆ.

ವೃತ್ತ:— ಅಪ್ರತಿಮ ಪ್ರಭುವಜಾಂಡಕ ಪ್ರಭು ಸರ್ವದೇವರಾ।
ಜಪ್ರಭು ನಿರ್ಮಲಪ್ರಭು ನಿರಾವರಣ ಪ್ರಭು ಕೇಳು ಭಾಳನೇ।
ತ್ರಪ್ರಭುಹಂಪೆಯಾಳ್ದ ನೊಲವಿಂ ಮಿಗೆ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನಂ।
ವಿಪ್ರಕುಲಾರ್ಕನಂ ಮೆರೆದನಾನತ ಜಂಗಮ ಮಂಗಳಾಸ್ಪದಂ॥

ಲಲಿತರಗಳೆ.

ಶ್ರೀಮೇದಿನೀತಳದೊಳೊಪ್ಪುಗು ನಿರಂತರಂ
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕಂದಶಿಲೆ ಎಂಬ ನಾಮದ ಪುರಂ
ಅಲ್ಲಿರ್ಪನೊರ್ವ ವಿಪ್ರಂ ಸದಾಚಾರದಿಂ
ಸಲ್ಲಲಿತ ಶೈವಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗನಿಯುತದಿಂ
ಗೋವಿಂದದೇವನೆಂಬುದು ತನಗೆ ಪೆಸರಾಗೆ
ಭಾವಿಸುವಡುಮ್ರಸ್ವೆ ಎಂಬ ಸತಿ ತನಗಾಗೆ
ಸಂತ ಸುಖದಿಂದಿರ್ದು ವೈರಾಗ್ಯವೆಡೆಗೊಂಡು
ಚಿಂತಿಸಿದನಲ್ಲಿ ನೆರೆ ಸಂಸಾರವಂ ಕಂಡು
ವಾರಣಾಸಿಗೆ ಪೋಪೆನೆಂದು ಮನದೊಳ್ನೆನೆದು
ಸಾರವತ್ಯಂತ ಸುಖವನೆ ಪಡೆವೆನೆಂದೊಸೆದು
ಭರದಿಂ ಪ್ರಯಾಣೋಚಿತ ಪ್ರಕರಧರನಾಗಿ
ನೆರೆ ಪುಣ್ಯಪಥದತ್ತ ವಿಪ್ರನು ಕ್ರಮವಾಗಿ
ನಡೆತಂದು ತನ್ನೂರ್ಗೆ ಗಾವುದದೊಳಿಪ್ಪಿರ್ಪ
ಜಡೆಯ ಶಂಕರದೇವರೊಲ್ದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರ್ಪ

ಇಂದುಧರನೊಲ್ದು ಬೆಸಸಲ್ಕೆ ಕರುಣದೊಳಂದು
ಎಚ್ಚತ್ತು ಮೆಲ್ಲನಂತಂತು ಪುಳುಕದೊಳಾಳ್ದು
ಬೆಚ್ಚರಂ ಶಿವನ ಮುಕ್ತಿಯುನಕ್ಕರಿಂ ತಾಳ್ದು
ಕನಸಿನೊಳಗೊಗೆದ ಸುಖ ಮನಸಿನೊಳಗಂಕುರಿಸಿ
ಕನಸು ಮನಸೆಂಬ ವಿವರಣೆ ಮನಕ್ಕರಿದೆನಿಸಿ
ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ತಿಳಿಸಿನಿಂದ ಮನದೊಳಗರಿದು
ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂ ಶಿವಂ ಕರುಣಿಸಿದನೆಂದರಿದು
ಎನ್ನೊಡೆಯುನೊಲವಿಂ ಬರಲೆಂದು ಬೆಸಸಿದಂ
ಎನ್ನಾಳ್ದನತಿ ಕರುಣದಿಂದ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದಂ

ಎಂದಲ್ಲಿ ಸತಿವೆರಸಿ ಪೊರವಟ್ಟು ನಡೆಗೊಂಡು
ಬಂದ ಮಯ್ಯೂರಪುರದೊಳಗೆ ಚಿತ್ತಂಗೊಂಡು
ಜಡೆಯುಶಂಕರದೇವರಂ ಕಂಡು ಪೊಡಮಟ್ಟು
ಕಡು ನೇಹಮಂ ತನ್ನ ಮನದ ಮೊಸೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು
ನವಿಲೆಯೊಳು ಶಿವಪಾದಸಂಗಸುಖದಿಂದಮಿರೆ
ಕವಲರಿಯ-ದಚ್ಚ ಶಿವಸುಖದ ಭರದಿಂದ ಬರೆ

ಒಂದು ದಿವಸಂ ನೇಮಮಂ ಮಾಡುತಿರಲಂದು
ಇಂದುಧರನಿಂತೆಂದನೊಲ್ದು ಕರುಣದೊಳಂದು
ನಾಳೆಯುಪದೇಶಮಂ ಮಾಡಿದಪೆನೆಲೆ ಮಗನೆ
ನಾಳೆ ನೆರೆ ಶುದ್ಧಾಂಗನಾಗಿರ್ಪುದೆಲೆ ಮಗನೆ
ಎಂದು ಕರುಣಿಸಿದೆಯೆಂದೀ ಪರಿಯೊಳಂದೊಲ್ವೆ
ಒಂದು ಪರಿಯಿಂದೊಲ್ವೆ ನಿನ್ನಿಷ್ಟೆಯಿಂದೊಲ್ವೆ
ಅಭವ ಕರುಣಿಸಿದಕ್ಕೆ ಕೃಪೆಗೆಯ್ವುದೆಲೆ ದೇವ
ವಿಭುವೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದಂ ಸಲಿಸವೇಳ್ಪುದು ದೇವ
ದೇವ ಕರುಣಿಸಿತಕ್ಕೆ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಂ ಕೊಟ್ಟು
ದೇವ ಕರತಳವನೆನ್ನುತ್ತುಮಾಂಗದೊಳಿಟ್ಟು
ಅಪ್ರತಿಮ ಗುರುವೆ ಸುರತರುವೆ ಕರುಣಿಪುದೆನಗೆ
ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಭುವೆ ವಿಭುವೆ ಕರುಣಿಪುದೆನಗೆ
ಅಕಲಂಕ ಶಶಿಕಲಾಕಿರಣ ಕರುಣಿಪುದೆನಗೆ
ಸಕಲ ದೇವಾಭರಣ ನಿಕರ ಕರುಣಿಪುದೆನಗೆ

ವೃಡ ಭೀಮ ಭಾಳಾಕ್ಷ ಭರ್ಗ ಕರುಣಿಪುದೆನಗೆ
ಜಡೆಯ ಶಂಕರದೇವ ಗುರುವೆ ಕರುಣಿಪುದೆನಗೆ
ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ಶಶಿಧರಂ ಕರುಣಿಸಿದೆನೆಂದೆನಲು
ಮನವಾರೆ ನೊಸಲಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನಾನೆಂಡೆನಲು
ಕೇಳುತಂ| ಪುಟವೇರುತಂ ಕೊರ್ಬಿ ಪೆರ್ಚುತಂ
ಬಾಳುತಂ ಬಲ್ಪೇರುತಂ ನಚ್ಚಿ ಪೆರ್ಚುತಂ
ಬೀಗುತಂ ಬಿಕ್ಕುತಂ ತೇಗುತಂ ತೂಗುತಂ
ರಾಗದಿಮ್ಮಡಿಸಿ ನಲಿದೊಗ್ಗುತಂ ಹಿಗ್ಗುತಂ

ನಡೆತಂದು ಮರುದಿವಸದುದಯ ಸಮಯದೊಳೇಳ್ದು
ಕಡುಗೂರ್ತು ನಿರ್ಮಲಸ್ನಾನ ಸುಖಮಂ ತಾಳ್ದು
ಭಸಿತಮಂ ತೀವಿಟ್ಟು ಧವಳ ವಸ್ತ್ರಮನುಟ್ಟು
ಎಸೆವ ರುದಾಕ್ಷ ಮಾಲೆಗಳನಳವಡೆ ತೊಟ್ಟು
ಪುಲಿಪಲ್ಲ ಬೆಳಗು ಬೆಳ್ದಿಂಗಳಂ ಬೀರುತಿರೆ
ನೆಲೆಗೊಂಡ ದೇಹರುಚಿ ಸುರುಚಿರವ ಸೂಸುತಿರೆ
ನಡೆದು ಬಂದಾ ಶಿವಾಲಯದ ಶಿವಮಂಟಪದಿ
ಜಡೆಯ ಶಂಕರ ದೇವರಿರ್ಪ ಗರ್ಭಗೃಹದಿ
ನಿಂದು ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಕಡು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂ ಕೈಮುಗಿದು
ಸಂದಣಿಸಿ ಮೈಯ್ಯೊಳಗೆ ಪುಳಕಂಗಳಂ ನೆಗೆದು
ಲಿಂಗದಿಂ ನಡೆತಂದನಾ ಜಡೆಯ ಶಂಕರಂ
ಅಂಗರುಚಿ ಕಣ್ಗೆ ಸವಿಯಂ ಕರೆಯಲೀಶ್ವರಂ
ಪಿಂಗಳ ಜಟಾಭಾರ ಗಂಗೆ ಮಧ್ಯದೊಳೆಸೆಯೆ
ತುಂಗ ತಟದಲ್ಲಿ ಮರಿದಿಂಗಳೊಪ್ಪಂ ಬಡೆಯೆ
ಭಾಳಾಕ್ಷ ಫಣಿ ಕುಂಡಲಂ ಪಂಚವದನದಿಂ
ನೀಲಗಳ ವೀರ್ಕೈದು ಭುಜವಜಕಪಾಲದಿಂ
ಕರಿಚರ್ಮವಹಿಕಟಕ ಡಮರುಗ ತ್ರಿಶೂಲದಿಂ
ಸುರ ಶಿರೋಮಾಲೆ ಪುಲಿದೊವಲೊಪ್ಪೆ ರಾಗದಿಂ

ಶಂಕರಂ ಬಂದು ಶರಣನನಕ್ಕರಿಂ ನೋಡಿ
ಬಿಂಕದಿಂ ಸ್ನೇಹರಸದೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕೋಲಾಡಿ

ಮೇಲೆ ದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗೆ ಪೂಮಳೆಗಳುಂ ಸೂಸೆ
ಭೂಲಲನೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟೆ ದೇವಗಣತತಿ ಪರಸೆ
ಸತ್ಯ ಗುರುಶಾಂತ ಗುರುಸಕಲ ಲೋಕೈಕಗುರು
ನಿತ್ಯ ಗುರು ನಿಜದ ಗುರು ಉತ್ತಮದ ಪರಮಗುರು
ದುರಿತ ಕುಲಮಂ ನಿವಾರಿಸುವತುಳಹಸ್ತಮಂ
ಶರಣ ಸಂತತಿಗಭಯಮೀವ ಘನಹಸ್ತಮಂ
ಉದಯಾರ್ಕರುಚಿಗೆ ಮಿಗೆ ಮೆರೆವ ಕರಕಮಲಮಂ
ಸದಮಲ ಶಶಿಪ್ರಭೆಯನೀವ ಹಸ್ತಾಗ್ರಮಂ
ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ನಿಜಶರಣನುತ್ತಮಾಂಗದೊಳಿಟ್ಟು
ಬಳ್ಳಿವರಿದಡ್ಡೈಪ ನೇಹಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ತನ್ನುವಂ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನರುಪಿ
ಉನ್ನತ ಜ್ಞಾನಮಂ ತನ್ನ ಮನದೊಳಗರುಪಿ
ಪರಮನಿಂತುಪದೇಶಮುಮನಕ್ಕರಿಂ ಮಾಡಿ
ಶರಣನಂತಸ್ಥದೊಳು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಕೂಡಿ
ಅಸಮನಯನಂ ಸಕಲ ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ನೀಡಿ
ನೊಸಲೊಳಗೆ ನೊಸಲಿಟ್ಟು ಭರದಿಂದ ಮುಂಡಾಡಿ
ನೊಸಲ ಸಂಗಡ ದಿಟ್ಟೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯೊಲಾಗುತಿರೆ
ನೊಸಲ ಕಣ್ಣೊಂದು ಕಣ್ಣಂ ಪಡೆದು ಕೊಡುತಮಿರೆ
ನೊಸಲ ಕಣ್ಣುಚ್ಚೊತ್ತಿ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಾಗುತಿರೆ
ಪೊಸಯುಕ್ತಿ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಭಾವದೊಳ್ನೆಲಸುತಿರೆ
ಕಣ್ಣುಕರ್ಪಂ ನೊಸಲಕಣ್ಣೆ ಕಪ್ಪಾಗುತಿರೆ
ಕಣ್ಣಪ್ಪನಿತ್ತ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗುತಿರೆ
ಜ್ಯೋತಿಯುಂ ಜ್ಯೋತಿಯುಂ ಪೊತ್ತಿಸಿದ ತೆರನಾಗೆ
ಮಾತಿಂಗೆ ಪೆರತಿಲ್ಲ ಭಾವವೆರಡೊಂದಾಗೆ
ಮುಂಡಾಡಿ ಮುಕುರ ಮುಕುರವ ನೋಡಿದಂತಾಗೆ
ಕೊಂಡಾಡಿ ತಾನೆ ತನ್ನಂ ನೋಡಿದಂತಾಗೆ
ಆತ್ಮಾ ವೈ ಪುತ್ರ ನಾಮಾಸಿ ಎಂಬಂತಾಗೆ
ಸ್ವಾತ್ಮನಲ್ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಾತನೊಳ್ತಾನಾಗೆ
ದೇವಂಗೆ ಭಕ್ತನೆಣೆ ಭಕ್ತಂಗೆ ದೇವನೆಣೆ
ದೇವಂಗೆ ಭಕ್ತಂಗೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ತಾನೆ ಹೊಣೆ

ಎಂಬಂತೆಯುಪದೇಶಮಂ ಪಡೆದು ವಿಸ್ತರಂ
ತ್ರ್ಯಂಬಕನ ಭಾಳದೊಳಗೆಡೆವಿಡಿದು ಮತ್ಸರಂ
ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಕಣ್ದೆರೆದ ತೆರದೊಳಿರ್ದಂ ಕರಂ
ಧ್ಯಾನದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆವುತಿರ್ದನನಂತರಂ

ಅಸಮಾಕ್ಷನಿತ್ತುದಂ ಪಡಿನೋಕ್ಕಿ ನಾನೆಂದು
ಬಿಸಿಗಣ್ಣ ಪಡಿಸಣವನರಿದು ನೋಡುವೆನೆಂದು
ಸಿಡಿಲ ಕಿಡಿಯಂತಿರ್ಪ ಎವೆಯನೊಯ್ಯನೆ ತೆರೆಯೆ
ಘುಡಿಘುಡಿಪ ಘುಳುಘುಳು ಜ್ವಾಲೆ ಭುಗಿಲೆನೆ ನೆಗೆಯೆ
ವಿಷ್ಣುಪ್ರತಿಮೆಯೊಡೆದು ಸಿಡಿದು ಸಿಕ್ಕನೆ ಸೀಳಿ
ವಿಷ್ಣುವಿನ ರೂಪೊಡೆದು ಕೆಡೆದು ಧರಣಿಗೆ ಬೀಳಿ
ಭಾವಿಪೊಡಜ ಪ್ರತಿಮೆ ಬಿರಿದು ಜಗ್ಗನೆ ಜರಿಯೆ
ಮೂವತ್ತುಮೂದೇವರ್ಕೈದೆ ಸುಗಿದುಂ ಬಿರಿಯೆ
ವರ ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯುರುರಿದು ಮಣ್ಣೊಳ್ಕಿರೆಯೆ
ನೆರೆದಷ್ಟ ವಸುಗಳೆಲ್ಲಂ ಫಳಫಳನೆ ಬಿರಿಯೆ
ನೊಸಲೊಳಗೆ ಪುಟ್ಟಿ ಕಡುಗೋಪದಿಂದಂ ಬೆಳೆದು
ಪಸರಿಪ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಬಾಯ್ವೆಣ್ಣೆಯುಂ ತಳೆದು
ಉರವರಿಯೆ ನಡೆಗಲಿತು ಭುಗಿಲೆಂದು ನುಡಿಗಲಿತು
ಪುರ ಉರಿಯೆ ನೋಡಿವನ ಚಾರಿತ್ರಮುಂ ಕಲಿತು
ಸುತ್ತಣ ಪ್ರತಿಮಾದಿಗಳ್ಪೇಳ ಪೆಸರಿಲ್ಲ

ಎತ್ತಲುಂ ನೊಡೆ ಭಾವಿಪೊಡಲ್ಲಿ ರೂಪಿಲ್ಲ
ದಿರಲಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕು ಪೊರಗಂ ನೋಡಲನುಮಾಡೆ
ಹರನೆಯ್ದಿ ಕಂಡು ಹೋ ಹೋ ಮಗನೆ ನಿನ್ನೋಡೆ
ಪುರ ಉರಿದು ಜರಿದು ಧರೆಯುರಿವುದಿನ್ನೆಲೆ ಮಗನೆ
ನರರೋರ್ವರುಳಿಯದಂತಪ್ಪುದಿನ್ನೆಲೆ ಮಗನೆ
ಬೇಡೈಯ್ಯ ಬೇಡೆಂದು ಘುಡಿಘುಡಿಪ ಭಾಳಕ್ಕೆ
ನೋಡೆ ಶಿವನಂದು ನಂದಿಯು ಮೊಗವಡವನಿಕ್ಕೆ
ಗವಸಣಕೆಗವಿದ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂದದೊಳಿರ್ದು
ಶಿವನ ಮುಂದಪ್ರತಿಹತ ಪ್ರಭಾವದೊಳಿರ್ದು
ಕೋಪಮುಂ ಮೆಲ್ಲನೊಳಗೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು
ಆ ಪರಮ ನಿರುಪಮಂ ಶಾಂತತೆಯನೊಳಕೊಂಡು

ಮೇಲೆ ದುಂದುಭಿ ಮೊಳಗೆ ಪೂಮಳೆಗಳುಂ ಸೂಸೆ
ಭೂಲಲನೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟೆ ದೇವಗಣತತಿ ಪರಸೆ
ಸತ್ಯ ಗುರುಶಾಂತ ಗುರುಸಕಲ ಲೋಕೈಕಗುರು
ನಿತ್ಯ ಗುರು ನಿಜದ ಗುರು ಉತ್ತಮದ ಪರಮಗುರು
ದುರಿತ ಕುಲಮಂ ನಿವಾರಿಸುವತುಳಹಸ್ತಮಂ
ಶರಣ ಸಂತತಿಗಭಯಮೀವ ಘನಹಸ್ತಮಂ
ಉದಯಾರ್ಕರುಚಿಗೆ ಮಿಗೆ ಮೆರೆವ ಕರಕಮಲಮಂ
ಸದಮಲ ಶಶಿಪ್ರಭೆಯನೀವ ಹಸ್ತಾಗ್ರಮಂ
ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ನಿಜಶರಣನುತ್ತಮಾಂಗದೊಳಿಟ್ಟು
ಬಳ್ಳಿವರಿದಡ್ಡೈಪ ನೇಹಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ತನ್ನವಂ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನರುಪಿ
ಉನ್ನತ ಜ್ಞಾನಮಂ ತನ್ನ ಮನದೊಳಗರುಪಿ
ಪರಮನಿಂತುಪದೇಶಮುಮನಕ್ಕರಿಂ ಮಾಡಿ
ಶರಣನಂತಸ್ಥದೊಳು ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮಂ ಕೂಡಿ
ಅಸಮನಯನಂ ಸಕಲ ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ನೀಡಿ
ನೊಸಲೊಳಗೆ ನೊಸಲಿಟ್ಟು ಭರದಿಂದೆ ಮುಂಡಾಡಿ
ನೊಸಲ ಸಂಗಡ ದಿಟ್ಟೆ ಗರ್ಭಿಣಿಯೊಲಾಗುತಿರೆ
ನೊಸಲ ಕಣ್ಣೊಂದು ಕಣ್ಣಂ ಪಡೆದು ಕೊಡುತಮಿರೆ
ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಚ್ಯೊತ್ತಿ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಾಗುತಿರೆ
ಪೊಸಯುಕ್ತಿ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಭಾವದೋಳ್ನೆಲಸುತಿರೆ
ಕಣ್ಣಕರ್ಪಂ ನೊಸಲಕಣ್ಣೆ ಕಪ್ಪಾಗುತಿರೆ
ಕಣ್ಣಪ್ಪನಿತ್ತ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗುತಿರೆ
ಜ್ಯೋತಿಯಿಂ ಜ್ಯೋತಿಯಂ ಪೊತ್ತಿಸಿದ ತೆರನಾಗೆ
ಮಾತಿಂಗೆ ಪೆರತಿಲ್ಲ ಭಾವವೆರಡೊಂದಾಗೆ
ಮುಂಡಾಡಿ ಮುಕುರ ಮುಕುರವ ನೋಡಿದಂತಾಗೆ
ಕೊಂಡಾಡಿ ತಾನೆ ತನ್ನಂ ನೋಡಿದಂತಾಗೆ
ಆತ್ಮಾ ವೈ ಪುತ್ರ ನಾಮಾಸಿ ಎಂಬಂತಾಗೆ
ಸ್ವಾತ್ಮಸಲ್ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಾತನೋಳ್ತಾನಾಗೆ
ದೇವಂಗೆ ಭಕ್ತನೆಣೆ ಭಕ್ತಂಗೆ ದೇವನೆಣೆ
ದೇವಂಗೆ ಭಕ್ತಂಗೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ತಾನೆ ಹೊಣೆ

ಎಂಬಂತೆಯುಪದೇಶಮಂ ಪಡೆದು ವಿಸ್ತರಂ
ತ್ರ್ಯಂಬಕನ ಭಾಳದೊಳಗೆಡೆವಿಡಿದು ಮತ್ಸರಂ
ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಕಣ್ದೆರೆದ ತೆರದೊಳಿರ್ದಂ ಕರಂ
ಧ್ಯಾನದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆವುತಿರ್ದನನಂತರಂ

ಅಸಮಾಕ್ಷನಿತ್ತುದಂ ಪಡಿನೋಳ್ಪೆ ನಾನೆಂದು
ಬಿಸಿಗಣ್ಣ ಪಡಿಸಣವನರಿದು ನೋಡುವೆನೆಂದು
ಸಿಡಿಲ ಕಿಡಿಯಂತಿರ್ಪ ಎವೆಯುನೊಯ್ಯನೆ ತೆರೆಯೆ
ಘುಡಿಘುಡಿಪ ಘುಳುಘುಳು ಜ್ವಾಲೆ ಭುಗಿಲೆನೆ ನೆಗೆಯೆ
ವಿಷ್ಣುಪ್ರತಿಮೆಯೊಡೆದು ಸಿಡಿದು ಸಿಕ್ಕನೆ ಸೀಳೆ
ವಿಷ್ಣುವಿನ ರೂಪೊಡೆದು ಕೆಡೆದು ಧರಣಿಗೆ ಬೀಳೆ
ಭಾವಿಪೊಡಜ ಪ್ರತಿಮೆ ಬಿರಿದು ಜಗ್ಗನೆ ಜರಿಯೆ
ಮೂವತ್ತುಮೂದೇವರ್ಕೈದೆ ಸುಗಿದುಂ ಬಿರಿಯೆ
ವರ ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯುರುರಿದು ಮಣ್ಗೊಳ್ನಿರೆಯೆ
ನೆರೆದಷ್ಟ ವಸುಗಳೆಲ್ಲಂ ಫಳಫಳನೆ ಬಿರಿಯೆ
ನೊಸಲೊಳಗೆ ಪುಟ್ಟಿ ಕಡುಗೋಪದಿಂದಂ ಬೆಳೆದು
ಪಸರಿಪ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ಬಾಯ್ವೆಗ್ಗೆಯುಂ ತಳೆದು
ಉರವರಿಯೆ ನಡೆಗಲಿತು ಭುಗಿಲೆಂದು ನುಡಿಗಲಿತು
ಪುರ ಉರಿಯೆ ನೋಡಿದನ ಚಾರಿತ್ರಮುಂ ಕಲಿತು
ಸುತ್ತಣ ಪ್ರತಿಮಾದಿಗಳ್ಪೇಳ ಪೆಸರಿಲ್ಲ

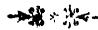
ಎತ್ತಲುಂ ನೊಡೆ ಭಾವಿಪೊಡಲ್ಲಿ ರೂಪಿಲ್ಲ
ದಿರಲಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕು ಪೊರಗಂ ನೋಡಲನುಮಾಡೆ
ಹರನೆಯ್ದಿ ಕಂಡು ಹೋ ಹೋ ಮಗನೆ ನಿನ್ನೋಡೆ
ಪುರ ಉರಿದು ಜರಿದು ಧರೆಯುರಿವುದಿನ್ನೆಲೆ ಮಗನೆ
ನರರೋರ್ವರುಳಿಯದಂತಪ್ಪುದಿನ್ನೆಲೆ ಮಗನೆ
ಬೇಡೈಯ್ಯ ಬೇಡೆಂದು ಘುಡಿಘುಡಿಪ ಭಾಳಕ್ಕೆ
ನೋಡೆ ಶಿವನಂದು ನಂದಿಯ ಮೊಗವಡವನಿಕ್ಕೆ
ಗವಸಣಕೆಗವಿದ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯುಂದದೊಳಿರ್ದು
ಶಿವನ ಮುಂದಪ್ರತಿಹತ ಪ್ರಭಾವದೊಳಿರ್ದು
ಕೋಪಮುಂ ಮೆಲ್ಲನೊಳಗೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು
ಆ ಪರಮ ನಿರುಪಮಂ ಶಾಂತತೆಯನೊಳಕೊಂಡು

ದೇವ ಎನಗೊಂದು ನಾಮವನಿಡುವುದೆಲೆ ತಂದೆ
ಗೋವಿಂದನೆಂಬ ನಾಮಕ್ಕಾರೆನೆಲೆ ತಂದೆ
ಎನಗೆ ಎನ್ನಯ ಸತಿಗೆಯೊಂದು ಪೆಸರಂ ಕೊಟ್ಟು
ತನಿ ನೇಹದಿಂ ನಿಮ್ಮ ಕರುಣಮಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ಕರುಣಿಸುವುದೆನೆ ಹರಂ ಮಗನನಪ್ಪುತ್ತಲ್ಲಿ
ಸುರಿವಶ್ರು ಜಲದಿಂದೆ ನೆನೆದು ನೋಡುತ್ತಲ್ಲಿ
ಎನ್ನಂತೆ ಎನ್ನ ಪೆಸರಾಗಿ ಜಗದೋಳ್ಮೆರೆದು
ಉನ್ನತ ವಿಲೋಚನಂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಮನರಿದು
ಧರೆಗೆ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನಾಗಿರು ಮಗನೆ
ಶರಣೆ ಶಿವದಾಸಿಯಾಗಿರ್ಕೆ ನಿನಗೆಲೆ ಮಗನೆ
ಎಂದು ಕರುಣಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಲಿಂಗದೊಳ್ಪುಗಲಲ್ಲಿ

ಇಂದುಧರನಾಜ್ಞೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ನಿಲಲಲ್ಲಿ
ಉಗ್ರನಸಮುಗ್ರ ಪ್ರತಾಪರೂಪಿನ ತೆರದಿ
ಉಗ್ರಲೋಚನನನ ಪುರಹರನ ಕೀರ್ತಿಯ ತೆರದಿ
ಹೊಸಮಸೆ ತ್ರಿಶೂಲಕ್ಕೆ ನೊಸಲಕಣ್ಣೊಗೆದಂತೆ
ಅಸಮನಯನಕ್ಕೆ ಕರ ಚರಣ ಒಲ್ದೊಗೆದಂತೆ
ಸಿಡಿಲ ಸಂಗಡಕೆ ಬರಸಿಡಿಲೊಡಂಬಡುವಂತೆ
ಮೃಡನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಕಣ್ದೆರವೆಯಾದಂತೆ
ತರಣಿ ಬಿಂಬದ ಹಿಂಡು ನೊಸಲ ಮರೆಪೊಕ್ಕಂತೆ
ಉರಿವಗ್ನಿ ಹೆರೆ ನೊಸಲ ಹಸೆ ಏರಿ ನಿಂದಂತೆ
ವಡಬಾಗ್ನಿ ದಾವಾಗ್ನಿ ಸಂಗಡಂಗೊಂಡಂತೆ
ಕಡುಪಿನಿಂ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಹಣೆಗೊಂಡು ನಿಂದಂತೆ
ಮುಗಿಲ ಮರೆಯೊಳ್ಮೇಘಪಾವಕಂ ನಿಂದಂತೆ
ಬಗೆಯೊಳರಿವಿನ ಮರೆಯ ನಿಜದ ಬೆಳಗಿರ್ಪಂತೆ
ಮೆರೆವ ನಂದಿಯ ಮೊಗವಡದ ಮರೆಯ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪೆ
ಕರೆಗೊರಲನಾಜ್ಞೆ ಮುಸುಕಿದ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣೊಪ್ಪೆ
ಇಂತು ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನೊಪ್ಪುತ್ತಮಿರೆ
ಸಂತತ ಮಯೂರಪುರದೊಳಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಮಿರೆ

ಪ್ರಥಮಸ್ಥಲ ಸಮಾಪ್ತ.

ದ್ವಿತೀಯಸ್ಥಲ.

ವೃತ್ತ:— ಪಪಮಲಸೂರ್ಯನಂತೆ ಬಿಸಿಗಣ್ಣಿನ ಕೋಪದ ಪುಂಜದಂತೆ ಕಾ। ಡೊದವಿದ ತೇಜದಂತೆ ಯೊರೆಯುಣ್ಚಿದ ಶೂಲಿಯ ಖಡ್ಗದಂತೆ ರೌ। ದ್ರದ ನಿಜರೂಪಿನಂದದಿ ಭಯಂಕರ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನೊ। ಪ್ಪಿದನತಿ ಭೀಕರಂ ನತಕೃಪಾಕರವೀರ ತಮೋದಿವಾಕರಂ ॥

ವಚನ:— ಇಂತೊಪ್ಪಿ ಜಡೆಯ ಶಂಕರನಂ ಕಂಡು ಭಕ್ತ್ಯಮೃತವನುಂಡು ಪ್ರತಾಪವಂ ಕೊಂಡು ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಂ ಪಡೆದು ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳನೊಡೆದು ಪರಸಮಯದ ಗರ್ವಮಂ ಮುರಿದು ದುರಿತ ಕುಲಮಂ ಜಡಿದು ಭವ ವೃಕ್ಷಮಂ ಕಡಿದು ಪುಣ್ಯಪರಿಮಳಮಂ ಮುಡಿದು ನಂದಿಯ ಸೊಗಪಾಡವಂ ಪಡೆದು ಉತ್ತಮಾಂಗದ ಶಿವಲಿಂಗದ ಸೊಬಗಂ ಜಡೆಗಳ ಬೆಡಂಗಂ ಫಾಲಾಂಬಕದ ಭಯಂಕರಂ ಸತ್ಯದ ಸಾರ್ವಭೌಮಂ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಭೂಷಣನೆನಿಪ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯಂ ಶಂಕರಾನುಗ್ರಹನಿಶ್ಶಂಕಂ ಶೈವ ಪ್ರತಾಪತೇಜಃಪ್ರಭಾಕರ ಕಿರಣನಾಗಿ ರಂಗಮಂಟಪದೊಳ್ನಿಜಯಂಗೆಯ್ದಿರೆ ಮುಯೂರಪುರ ಜನಮುಂ ಪರಮ ಭಕ್ತರುಂ ಹರಕರುಣಾವಾದುದನರಿದು ಫಾಲಲೋಚನನುಮಂ ಪಡೆದುದ ಕಂಡು ಮುಂದೋಳ್ತ್ರೆಯಿಸಿ ತಮ್ಮ ನಿಳಯಂಗಳ್ಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ಧನಧಾನ್ಯಮಂ ದುಕೂಲಮಂ ತಂದಾರಾಧಿಸಲು

ಇವೆಲ್ಲವನೊಲ್ಲಿಂ ಯಾಯಾವರಂ ತಕ್ಕುದ ತಂದು ಜಡೆಯ ಶಂಕರಂಗಿತ್ತು ಪ್ರಸಾದಮಂ ಕೊಂಡು ಸುಖದೊಳಿರ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಪರರ ಧರ್ಮಮಂ ಕೊಮ್ಬುವ ಪಿರಿಯತನಂ ಬೇಡ. ಆರಾಧಿಸಿಕೊಂಬ ಭಾರಕ್ಕಾನಾರೆ ನೆಂದೊಲ್ಲದೆ ಧೈರ್ಯನಿಧಿ ಯಾಯಾವರಹರಣಂ ನಿತ್ಯತೃಪ್ತಂ ಭಕ್ತಿಯುಂ ಬೀರದೆ ಶಿವನೊಲವಂ ತೋರದೆ ಸಂಸಾರಮಂ ನಡೆಯಿಸಲೆಂದೊಂದು ಮನೆಯೊಳ್ಧಾನ್ಯಮಂ ತರಲೆಂದು ನಡೆತಂದು ಧಾನ್ಯಮಂ ಬೇಡೆ ಕೇಳ್ದು ಮನೆಯುವಜೋಳವಿಲ್ಲದೆ ಶಂಕರಗಂಡಂ ಪಿರಿದೈಯ್ಯಾ ಪಿರಿದೆಂದು ನುಡಿಯೆ ಜೋಳದ ಪೆಸರ್ಶಂಕರಗಂಡನ ಪೆಸರೆ ಮುನ್ನರಿಯೆನರಿಯೆಂ ನಿನ್ನೊಳ್ಳಿನೊಳ್ಳಿಂ ಶಂಕರನ ಪೆಸರ್ಗೆ ಶರಣೆಂಬುದಿಂತು ಮಾಡಲಾಗದೆಂದು ಭಯಭಕ್ತಿಭರಿತಂ ಶಿವಲಿಂಗನಿಷ್ಠಂ ಶಂಕರನಾಮ ದಶಾವಸ್ಥಂ

ನಡನಡುಗಿ ಜಡೆಯಶಂಕರನಲ್ಲಿಗೈತಂದಲಿ ದೇವ ದೇವ ಚಂದ್ರಧರ ಸಕಲ
ಸಸ್ಯಾಧಿಪತಿಯು ಜೋಳದ ಪೆಸರುಂ ನಿನ್ನ ಪೆಸರಾಗಿರ್ದಪುದು ಎನಗ
ರಿದೆಂದು ಕೇಳೆ ನಾಳಿನ ನಸ್ಸಿಡೆ ಜೋಳವಾಳಿಯು ಪನಸ್ಸಿಲ್ಲ ದೇವ ಇಂದು
ಮೊದಲ್ಗೊಂಡು ಧಾನ್ಯಮುಂ ತಪ್ಪದಿನ್ನುಂದಾಗದಲಿ ದೇವ ಎನೆ ಪನ್ನ
ಗಾಭರಣಂ ನೀನೊಲ್ದುತ್ತಿನ್ನುಂ ಸಲಹುವುದೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸೆ ತನ್ನಣುಗನ
ನಿಷ್ಠೆಗೆ ಲೋಕೈಕನಾಥಂ ಸಾಕಾರ ಸುಧಾನರೂಪಂ ಹರುಷಪುಳಕಿತ
ನಾಗಿ ಎಲೆ ಮಗನೆ ನಿಶ್ಶಂಕ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯ ನೀನೊಲ್ದುಪೋಗರಂ
ನಮಗೇಕೆ ನಿನಗೆ ಸುಖವಾಗಿರ್ಪ ಲೋಕವಿರೋಧವಾಗಿರ್ಪ ಲೋಕಿಸ
ರದ ಹಳುಕುಮುಂ ಜೀರ್ಣಚೂರ್ಣವಂ ಗುಂಜಾಸುಬೀಜವನೊಂದು
ಗೂಡಿ ಅರೆದು ಎಮಗಿತ್ತುದಂದಿಂಗೆ ಪ್ರಸಾದಮುಂ ಕೈಕೊಂಡು ನಿತ್ಯ
ತೃಪ್ತಿಯನೊಳಕೊಂಡು ಪ್ರಸಾದ ಪಥ್ಯ ಧ್ಯಾನಯನಾಗಿ ಸುಖದೊಳಿ
ರ್ಪುದೆಂದು ದಯಾಯಾದರಕ್ಕೆ ಶಿವಾಲಯದೋಳ್ ಸ್ಥಿರ್ವ ವಕ್ರವಾದ
ನೆಂಬ ಭೃತ್ಯನಂ ಕರುಣಿಸಿಕೊಡಕೊಡಲು ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯ ನನಪ ಬಯಕೆ
ಮನವಸಿಂಬುಗೊಂಡು ಗುಂಜಾದಿ ತ್ರಯ ಮಿಶ್ರಿಯಾಯುಕ್ತಂ ಶಂಕರಾ
ರ್ಪಿತ ಪ್ರಸಾದ ಜೀವಿಯಾಗಿ ಸುಖತೃಪ್ತಿಯಿಂ ತ್ಯಾಗಿ ಪರಿಣಾಮದಿಂ
ಬೀಗಿ ಜಡೆಯ ಶಂಕರನಿಂ ಶಂಕರದಾಸಂ ನೊಸಲಕಣ್ಣಂ ಪಡೆದನೆಂಬ
ಕೀರ್ತಿ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗೆ ತದ್ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳ್ದತ್ತ ಮುದನೂರೊಳು
ಚೇಡರ ದಾಸಯ್ಯಂ ರಾಮನಾಥ ಪ್ರಸಾದ ಸಗರ್ವ ಹೃದಯಂ ಶಿವನಿಂ ತನ
ನಿಧಿಯಂ ಪಡೆದೊಂದು ದಿವಸಂ ಶಿವನಂತೆ ಕೂಡುವರುಂ ಎನ್ನಂತೆ ಪಡೆ
ವರಿಲ್ಲೆಂಬ ಗರ್ವಂ ತನ್ನ ಮನದೊಳ್ದೋರೆಯು ಮನಸಿಜಹರನೀತನ
ಗರ್ವಮಂ ಕಂಡು ತನ್ನಂತಧಿಕನು ಕೊಂಡೆಯನ್ನು ತೋರ್ದೆನೆಂದು
ಶಿವಂ ಸರ್ವಜ್ಞಂ ನಿಜ ದರ್ಶ ಪ್ರಿಯ ಕಳಿಪ ಲೀಲಾಲೋಲಂ
ಕನಸಿನೊಳ್ಬಂದೆಲೆ ಮಗನೆ ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯ ನಿನ್ನೊಂದಿಡೆಯೋರದೆ
ಸಮಸ್ತ ಶಿವಪುರಂಗಳಂ ಪೊಕ್ಕು ಶಿವ ನಾಮಮಂ ಕಂಡು ಸದ್ಭಕ್ತರಂ
ನೋಡಿ ನಾನಾಮೃಗಂಗಳಂ ರೋಡಿ ಪ್ರಯಾಣಮುಂ ಬೀಡು ಮರದ್ದು ಬಪ್ಪು
ದೆಂದು ಬೆಸಸಿ ಭಜಮಂಗೈಯಲೆತ್ತೆ ಸಂತಮಾನಸಂ ದಾಸ್ಯಗಳುಮಂ
ನಿತ್ಯರ್ಪ ಮುಕ್ತಕಂಗಳಂ ಎಂತಕ್ಕೆ ಸಂಕೊಳ್ತಂ ಜಡೆಯ ಶಂಕ
ರನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ದಿವ್ಯಶಿವಮಂ ಪಿಂತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಗುಂಜಾದಿವಿಷ
ತ್ರಯಮಂ ಪಕ್ವವಾದನ ಶಿರದೊಳಿಟ್ಟು ನಿಜಲೀಲೆಯಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಒಡನೆ

ಬರ್ಪ ಪರಭಕ್ತರಂ ಪುರಕೆ ಕಳುಪಿ ದಕ್ಷಾಧ್ವರಧ್ವಂಸಂ ಕ್ಷುದ್ರದೈವ ವಿದ್ರಾವಣಂ ಅನುಚಿತ ದೈವತಜನಂ ದರ್ಪಿತದೈವ ಧರಾಧರಪವಿ ದೈನ್ಯದೈವಹೃತಾಪೋರುಪತಿನಿಸಿದ ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯಂ ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ನಡೆತರುತಂ

ನೋಡಿದಡೆ ದೈವಸಂಪದಮನೀವುತಂ ನುಡಿಸಿದಡೆ ಧರಣೀಶ್ವರತ್ವಮಂ ಕರುಣಿಸುತ್ತುಂ ಮುಟ್ಟಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕಳುಪುತಂ ಮುಟ್ಟಿದರಂ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಕಳುಪುತಂ ಕೆಲವೆಡೆಯ್ದು ಪಲವು ರೋಗಂಗಳಂ ಕಳೆದು ದಾಸನ ಮನದ ಗರ್ವಮಂ ಬಿಡಿಸಿ ತಪಸಿಧಯುಂ ಪೋಚಿಸಲೆಂದು ಶಿವಭಕ್ತಿಭೂಷಣರೆನಿಪ ಪುರಾತನರ ಸ್ವಭಾವಜಾತ ಭಕ್ತಿರಸಂ ಮಡುಗಟ್ಟಿದಂತಿರ್ದ ಮಾದನೂರ ಪುಗುತರ್ಪಾಗಳ್ ಮಗಧ ಮಾಳವ ವಂಗ ಬಂಗಾಳ ತೆಲುಗು ಗುರ್ಜರ ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ದೇಶಂಗಳ್ಗೆ ಪಿಡಿದು ಪೋಪ ಹಿಂದುಗೊಳ್ಳಿಗೆಯು ತಂದುಗಳಂ ತಲೆಹೊರೆಯ ಜನಂಗಳಂ ಬಂಡಿಗಳಾಕ್ರೋತ್ತ್ರೆಯುಂ ದಾಸಂಗೀರಸಿತ್ತ ತಪಸಿಧ್ಯಯು ಸಂಭ್ರಮದ ಸಂದಣಿಗೆ ಮನಮೊಲ್ದಂತಸಂ ಬಡುತ್ತಂ ಮಾದನೂರಂ ಪೊಕ್ಕು ರಾಮನಾಥನ ಕಂಪೆರಗ ಆ ಶಿವಾಲಯದ ಹತ್ತಿರೆ ಬೀಡಾರಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯಂ ಪಥಶ್ರಮಪರಿಹರನುಗುತ್ತಲಿರೆ ಇದಂ ಕೇಳ್ದು ಜೇಡರ ದಾಸಿಮಯ್ಯಂ ಬಂದು ಪೊಡಮಟ್ಟು ಕೈಯ್ಯ ಮುಗಿದು ರವಿ ಹತ್ತಿರೆ ಚಂದ್ರಮಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪಂತೆ ಕೆಲದೊಳ್ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು ಶಿವಕಥಾಗೋಷ್ಠಿಯಿಂ ಕಿರಿದು ಪೊತ್ತಂ ಕಳೆದು ಹರುಷೋದಯರಾಗಿರ್ಪ ಸಮಯದೊಳ್ ಶಿವದಾಸಿಮಯ್ಯರು ಎಲೆ ಮಗನೆ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೆಯ್ಯೆಂದು ಪಕ್ರಪಾದಂಗೆ ಪೇಳಲಾ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ಜೇಡರ ದಾಸಿಮಯ್ಯಂ ಶಿವಕಾರುಣ್ಯ ಸಗರ್ವಹೃದಯಂ ತಪಸಿಧಿಯುಂ ಕೊಂಬ ಗರ್ವದಿಂ ಮುಂಗಾಣದೆ ಪೇಳಿನರಿಯದೆ ಶಿವಭಕ್ತರಿರಿಯುಗೆ ಪಿರಿಯರುಂಟೆಂಬುದನರಿಯದೆ ಶೀತಕರಂಗೆ ತಂಪನೀವಂತೆ ಭಾಸ್ಕರಂಗೆ ಬೆಳಗಂ ಕುಡುವಂತೆ ವಹ್ನಿಗೆ ಉಷ್ಣಮಂ ಕುಡುವಂತೆ ಕೈಮುಗಿದು ದೇವ ನಾರೋಗಣೆಗೆ ಧಾನ್ಯಮಂ ತರಪುಗರ್ಲೇಕೆ ಎನ್ನ ಮನೆಯೊಳ್ ಕುಮಾರ ಧಾನ್ಯಮುಂಟು ಇಲ್ಲಿ ನೀವಿರ್ಪನ್ನೆವರಂ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಪೋಗಲಾಗದು ನಿರೋಧಂಬೇಡ ಒತ್ತೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ನಿಪ್ಪರಂ ಕಳಿಪುವೆಂ ಅವಂ ಕೈಕೊಳ್ವುದೆಂದು ಸ್ವಾಧೀನತೆ ಮಿಕ್ಕು ಸ್ನೇಹರಸದೊಡನೆ ಸಂಪನ್ನತೆ ಗೂಡಿ ಬಿನ್ನಹಂಗೆಯ್ಯೆ ಶಂಕರಧ್ಯಾನಮಾನಿತರುಜೇಗಂ ಮಾಣ್ಬಂಕುರಿಸಿದಾ

ಕ್ಷೇಪದ ಮೇಲೆ ಪಲ್ಲವಿಸಿದ ನಸುಗೋಪಂ ಬೆರಸಿ ಮುಗುಳ್ನಗೆ ಮೊಗದೊಳಲರೆ ನೋಡಿ ನುಡಿದನಕ್ಕಕ್ಕ ಬಡ ಭಕ್ತರ್ಗೆಮಗೆ ನೆಲ್ಲಿಲ್ಲಿರ್ಪುದು ವಿರಂಚಿಯ ವಕ್ತ್ರಮಂ ಚಿವುಟಿ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಮನೆಯಂ ಮುತ್ತಿ ಹರಿಯ ನೊಸಲರುಣ ಜಲಮಂ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆಯೊಳ್ತೀವಿ ವಿಷ್ವಕ್ಸೇನನನಿರಿದೆತ್ತಿ ತಿರಿದಾಡಿದನ ಮಕ್ಕಳ್ಗೆ ಸಿರಿಯಲ್ಲಿಯದೆಲೆ ದಾಸ ನೀಂ ಕೊಡುವವ ನಾಂ ಕೊಳ್ವವನುಂಟುಂಟೆಂದು ನಸು ಕಟಕಿಯನಾಡುತ್ತೇಳ್ದು ಬಂದು ಬೀಡಾರದ ಮನೆಯ ಮುಂದೊಪ್ಪುವ ತಿಪ್ಪೆಯನಾತಂ ತೆಗೆಯಿಸಿ ಪೊನ್ನ ಕಡವರಂಗಳಂ ತೋರಿಸಿ ನಿನಗೆ ಬೇಳ್ಪನಿತಂ ಕೊಳ್ಳು ಕೊಳ್ಳೆಲೆ ದಾಸ ಕೊಳ್ಳೆನುತ್ತ ನಿನ್ನ ನಾಲ್ವೆರಲ್ನೆಲ್ಲ ಜಳ್ಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮುರುಕವಲ್ಲ ತವನಿಧಿಯಂ ಕೊಟ್ಟ ದೇವಂ ತಾನೇ ಕೊಡಪಂ ನೀಂ ಪೋಗೆಂದು ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯಂ ಜಡಿದು ನುಡಿಯೆ

ಜೇಡರ ದಾಸಯ್ಯಂಗೆ ಭೀತಿ ಬಲಿಪು ಬೆರಗು ರೂಪುಗೊಂಡು ಕೌತುಕಂ ಪುಟ್ಟಿ ಚಾತಭಯಂ ಜಕ್ಕುಲಿಸಿ ಕಂದಿದ ರವಿಯಂತೆ ಕಳೆಯೊಡೆದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಮರುಳಂತೆ ಮರೆದು ಶೂನ್ಯ ಹೃದಯನಾಗಿ ನಿಂದಿರಲಮ್ಮದೆ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಿಜನಿಳಯದತ್ತ ಬರುತಿರ್ದ ದಾಸನಂ ಕಂಡಿದೇನಿದೇನೊಳಗೆ ತವನಿಧಿ ಕವಲಾಯಿತ್ತು ಪೊರಗೆ ಭಕ್ತಿರಸಂ ಬರಿದಾಯಿತ್ತು ಮುಖದ ನಯಂ ಹಾರಿತ್ತು ಕಣ್ಣುಗಳ ಕಾಂತಿ ಜಾರಿತ್ತು ಸತ್ಯಶರಣರ ಕೂಡುತ್ತರಂಗೊಟ್ಟಿರೇಕೆ ಅಲ್ಲದಿರ್ದೊಡಿನಿತಾಗದೆಂದು ನುಡಿಯೆ ದಾಸಂ ಕೇಳ್ದು ಶಿವಭಕ್ತಿಸಂಪನ್ನ ಅಗ್ಗಳದ ಮುಗ್ಗಳೆ ನೀನೆಂದಂತೆ ಶಂಕರದಾಸನೊಳ್ಸಲುಗೆಯಂ ಮಾಪ್ಪರೇ ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ಎನಿತು ನಾವೇತರವರು ರಾಮನಾಥನಾ ಪೊಳ್ತೇನಂ ಮಾಡಿದಪನೆಂದಾರರಿವರು ಇಂತಿದಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಡೆಯೆಂದು ಸದ್ಭಕ್ತಿಗೂಡಿ ಶಾಂತಿಭೂಷಣೆ ಶಿವೈಕನಿಷ್ಠೆ ಏರಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನಲ್ಲಿಂ ತೊಡಗಿ ಪೈಯಿಕ್ಕುತಂ ಬಂದು ಚಿತ್ತದಭಯಮಂ ಮನದ ಲಜ್ಜೆಯುಮಂ ಮುಖದ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಮುಮಂ ದಿಟ್ಟಿಯ ದೈನ್ಯಮುಮಂ ಬೆರಸಿ ದಾಸಂ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯಗಳ ಪದತಳದೊಳ್ ಧೊಪ್ಪನೆ ಬೀಳ್ದು ದೇವಾ ಶಿಸುವಿನೊಳ್ನೀತಿಯುಂಟೆ ಪಶುವಿನೊಳ್ಬುದ್ಧಿಯುಂಟೆ ಮತಿಹೀನಂಗೆ ಮನ್ನಣೆಯುಂಟೆ ದೀನಂಗೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮುಂಟೆ ಕ್ಷೀಣಂಗೆ ಜಾಣ್ಮೆಯುಂಟೆ ಭಕ್ತಿ ಇದ್ದೆಡೆಯೊಳ್ಭಯಮುಂಟೆ ಎನ್ನೊಳ್ಗುಣವನರಸುವರೆ ತೊತ್ತಿನೊಳ್ತಪ್ಪನರಸುವರೆ ಸತಿಯಪರಾಧಮಂ ಪತಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವರೆ ಕೃಪಾಸಮುದ್ರ ಕರುಣಿ

ಕರುಣಿಸುವುದೆಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸೈಗೆಡೆದು ಬೀಳ್ವ ದುಗ್ಗಳೆಯಂ ಶಿವಭಕ್ತಿಭರಿತಂ ಕಿಂಕುರ್ವಾಣ ಭಕ್ತಿರಸದೊಳಗೆ ನೋಡಿ ದಾಸನ ಮೇಲಣ ಮುನಿಸುಂ ನಿಮಿಷದೊಳ್ಪೋಗೆ ಕರುಣಿಸಿ ಶಿರದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಹಸ್ತಮನಿಟ್ಟು ರಾಮನಾಥಂ ಕೊಟ್ಟಸಾರ ತವನಿಧಿಯುಂ ಒಳಗಣಿಂದ ತೆಗೆತರ್ಪನೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯುಂ ಬಿಟ್ಟು ಇಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಮೇಲಣಿಂದುಕ್ಕುತ್ತೆ ಬರಲೆಂದು ವರವಂ ಕೊಟ್ಟು ಅವರೀರ್ವರಂ ಕಳುಪೆ ನಿಜನಿಳಯಕ್ಕೆ ಬಂದುಕ್ಕಿ ನೆಗೆವ ತವನಿಧಿಯಂ ಕಂಡು ದಾಸದುಗ್ಗಳೆಯರ್ಗೆ ಹರುಷಂ ದಳವೇರಿ ಶಿವಭಕ್ತನೋಳ್ನಂಬುಗೆ ನೂರ್ಮಡಿಸಿ ನಿಜನಿಳಯದೊಳು ಶಿವನಂ ಓಲೈಸುತ್ತಿರಲಿತ್ತ ರುದ್ರಾವತಾರನಪ್ಪ ಶಂಕರದಾಸೈಯ್ಯಂ ಗವಸಣಿಗೆಗವಿಸಿದ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರದಂತೆ ನೊಗವಡದ ಮಹಿಮಂ ಸದಮಳನಿಳಯಂ ಮುದನೂರೊಳಿರ್ದಸತ್ತಲು

ಜಯಸಿಂಹರಾಯನಿರ್ಪ ಕಲ್ಯಾಣದೊಳಂ ದರ್ಭೆಯ ನಿರ್ಭಾಗ್ಯರುಂ ವೇದವಾದಿಗಳುಂ ಕೊಂಡೆಯರುಂ ತರ್ಕದ ತಾಮಸರುಂ ಯಜ್ಞದ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳುಂ ತಿಲದಾನದ ಕುಲಹೀನರುಂ ಮಹಿಷದಾನದ ಸಾಹಸಿಗಳುಂ ಕಾಳಾಮುಖದಾನದ ದಾಳಿಕಾರರೆನಿಪ ದಾನಯಾಚಕರೆನಿಪ ನೀಚರುಂ ನೆರೆದು ಬಂದರಸಂಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವುಂ ಕೊಟ್ಟು ಎಲೆ ದೇವ ನವಿಲೆಯೊಳೋರ್ವ ಶಂಕರದಾಸೈಯ್ಯನೆಂಬಾತಂ ನೊಸಲಕಣ್ಣಂ ಪಡೆದು ಪರದೈವ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಂ ದಹಿಸುವ ಬಿರುದಿನ ಅತ್ಯಾಸುರಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರ್ಪನೀಗಳ್ಮುದನೂರೊಳಿರ್ದಪನವನಂ ನಮ್ಮೂರ ತಮ್ಮಡಿಗಳ ಕೂಡೆ ಕರೆಯಿಸಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪಮದಭಂಜನಂ ನಾರಸಿಂಹಂ ಬಾಯ್ದೆರೆದಿರ್ದಪ ತನ್ಮೂರ್ತಿಯುಂ ನೊಸಲಕಣ್ಣ ನೋಡಿಸಿ ಭಕ್ತರ ನುಡಿಯ ಪೇರ್ಬುಸಿಯ ಹುಸಿಕಂಗಳಂ ನೋಡಲಕ್ಕುಮೆನೆ ಅರಸಂ ಕೇಳ್ದಾ ಮಾತಿಂಗೆ ನರಿಯ ಗೀತಕ್ಕೆ ಬಳ್ಳು ತಲೆದೂಗಿದಂತೆ ತಲೆದೂಗುತ್ತಂ ಒಡಂಬಟ್ಟು ತಲೆದೂಗಿ ಸತ್ಯ ಶರಣನಚ್ಚ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನರಿಯದ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಗಳೆಲ್ಲರ್ನೆರೆದು ಆ ಪಟ್ಟಣದ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕ ದೇವರ ಸ್ಥಾನಿಕರಂ ಕರೆಯಿಸಿ ನೀವಿಂದು ಪೋಗಿ ಮುದನೂರೊಳಿರ್ದ ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯನಂ ಒಡಗೊಂಡು ಬನ್ನಿರೆಂದರಸಂ ಪೇಳೆ ಕೇಳ್ದು ತಮ್ಮಡಿಗಳ್ಮುದನೂರ್ಗೆ ಬಂದು ಸತ್ಯಶರಣನಂ ಕಂಡು ದೇವ ದೇವ ಕಲ್ಯಾಣದ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕ ದೇವರೇ

ಮೊದಲಾದ ಮಹಾಸ್ಥಾನಂಗಳಂ ಕಂಡು ಶಿವಭಕ್ತರಂ ನೋಡಲ್ಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದು ಪೇಳಲೊಡಂಬಟ್ಟು,

ಭಕ್ತಜನವೇಷ್ಟಿತಂ ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯಂ ನರಸಿಂಹೋಪಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಪೊರಮಡುವ ಶರಭದೇವನಂತೆ ಪೊರಮಟ್ಟು ನಡೆದುಬಂದು ಕಲ್ಯಾಣಮಂ ಪುಗುತರ್ಪಾಗಳ್ ಜಯಸಿಂಹರಾಯಂ ಹಸ್ತ್ಯಶ್ವರಥಪದಾತಿಗಳಿಂ ಛತ್ರಚಾಮರ ಕಳಶ ಕನ್ನಡಿಗಳಿಂದಿದಿರ್ಗೊಳೆ ಪಟ್ಟಣಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಶರಣರ ನಿಳಯದೊಳು ಬಿಜಯಂಗೈದು ಶರಣಕುಲ ಸಂಭಾಷಿತ ಶಿವಪುರಾಣ ಶಿವಕಥಾಮೃತ ರಸದೊಳವಗಾಹಂಗೈದು ವಿಕಸಿತ ಹೃದಯಕಮಲನಾಗುತ್ತೊಂದೆರಡು ದಿನವಿರಲಲ್ಲಿಗೆ,

ಜಯಸಿಂಹರಾಯಂ ಕ್ಷುದ್ರಮಂತ್ರಾಳೋಚನೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪ್ರಧಾನಿಗಳಂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಶಂಕರ ದಾಸಯ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೈಯ್ಯಂ ಮುಗಿದು ದೇವ ಶಿವದೇವ ಸ್ಥಾನಂಗಳಂ ನೋಡಲ್ಬಿಜಯಂಗೈವುದೆಂದು ತಾನೇಳ್ದು ಕೈಗೊಟ್ಟು ನಡೆತಂದು ಪಲವು ಲಿಂಗಂಗಳಂ ಭರದಿಂ ತೋರುತ್ತಂ ಬರ್ಪಾಗಳ್ಮುಂದೆ ಸುವರ್ಣ ಖಚಿತವಾಗಿ ಕೋಳಿಯ ಗೂಡಿನಂತಿರ್ದ ವಿಷ್ಣುಗೃಹದೋಳ್ನಿಂದು ದೇವಕಳಾಸಾನ್ನಿಧ್ಯವಹ ನೃಸಿಂಹ ಪ್ರತಿಮೆಯಂ ನಿಮ್ಮ ನೊಸಲಗಣ್ಣಿಂ ನೋಡಲು ಘನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾದಪುದು, ನೋಡಿ ಕರುಣಿಸಿಮೆನೆ ಶಂಕರ ದಾಸಯ್ಯಂಗಳರಿದಯ್ಯೋ ಶರಭದೇವರ ಕೆಯ್ಯೋಳ್ನುಚ್ಚು ನೂರಾದವನಡಿಗಡಿಗೆ ಕಾಡಲೇಕೆ? ನೋಡಿದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ್ಗಳಿವಕ್ಕು. ನಿಮಗೆ ನಿರೋಧಂಬರ್ಕುಂ. ಬೇಡ ಬೇಡ ಕಟ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮನವ ನೋಯಿಸಲೇಕಯ್ಯ ಬೇಡೆಂದು ಸುಮ್ಮನಿರೆ, ಮತ್ತೆ ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿ ನಿಮ್ಮಡಿಗಳ್ನೋಡಿದೊಡಳಿವುಂಟೆ, ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಮಕ್ಕೆಂದಾಕ್ಷೇಪದಿಂ ಪರಿಹಾಸ್ಯವನಾಡೆ, ಆ ಕಟಕಿಯಂ ಕೇಳಲಾರದೆ ಚಿತ್ತದೊಳ್ ಘೂರ್ಮಿಸಿ ಅಹಂಕಾರದೊಳ್ಸಡಗರಿಸಿ ಬುದ್ಧಿಯೋಳ್ಬಲಿದು ಮನದೋಳ್ಮುಳಿದು ಕೋಪದೋಳ್ಮುಸುಂಕಿ ಅದ್ಭುತ ರಸದೊಳಂಕುರಿಸಿ ರೌದ್ರದೋಳ್ರೂಢಿಸಿ ಭಯಾನಕದೊಳ್ಭಾವಿಸಿ ಗಂಭೀರದೋಳ್ಸುಳಿಘುಳಿಸಿ ವೀರದೊಳ್ಗಜರಿ ವಿಕ್ರಮದೋಳ್ಗರ್ಜಿಸಿ ಬರಸಿಡಿಲ ಗವಸಣಿಕೆದೆಗೆವಂತೆ ಕಡೆಗಾಲದ ಕಿಚ್ಚಿನ ಮುಚ್ಚುಳ್ದಿರೆವಂತೆ ನಂದಿಯ ಮೊಗವಡವನೊಯ್ಯನೊಯ್ಯ ನೋಸರಿಸಲೊಡಂ ಬಿಸಿಗಣ್ಣಿನೊಳಗೆ ಘುಳುಘುಳಿಸಿ ಸುಳಿದು ಥಗಿಲ್ಭುಗಿಲೆಂದು ಭೋಂಕೆನೆ ನೆಗೆದು ಮುಂಗಾಣಿಸಿ ಪರಿದು ನೃಸಿಂಹ ಪ್ರತಿಮೆಯಂ ನೆರೆದುರುಪೆ ನೃಕೇ

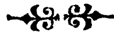
ಸರಿಯ ಘುರಿಘುರಿಲನುರಿದು ಬಾಯಿ ಹುರಿಹಂಚಾಗಿ ಕೋರೆದಾಡೆ ನೆರೆ ಬಿರಿದು ನಿಡುನಾಲಿಗೆ ಸೆಕ್ಕನೆ ಸೀಳ್ದು ಬಿಡುಗಣ್ಗಳೊಡೆದು ಹಾರಿ ಮೃಗವದನಂ ಭುಗಿಲೆಂದು ನಖದ ಕೈ ನೆರೆ ಸೀದು ಕರಿಮುರಿಯಾಗಿ ಸರ್ವಾಂಗಂಗಳರಳ್ದು ಫಳಫಳನೆ ಕಳಲ್ದು ಬಿರ್ಚಿ ಬೇರಾಗಿ ಅರಗಿನ ರೂಪನುರಿಯ ಕೊನೆ ಪತ್ತಿದಂತಾಗೆ ಬಾದುಮಯ್ಯನ ಮೆಯ್ಯಂಬರ ಸಿಡಿಲು ಪೊಡೆದಂತಾಗೆ ನೃಸಿಂಹ ಪ್ರತಿಮೆ ಧರೆಯ ಮೇಲುರುಳೆ,

ಜಯಸಿಂಹರಾಯನುಂ ವೈಷ್ಣವರುಂ ವಾದಿಗಳುಂ ಉರಿದು ಮೊಗಹುಗೆಡೆ ಪರಸಮಯಿಗಳ್ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ಹಲ್ಲಂ ಕಿರಿದು ಹುಲ್ಲಂ ಕರ್ಚಿ ದೇವ ರುದ್ರಾವತಾರನೆಂದರಿಯದೆ ಮರೆದು ಮರುಳಾದ ಸರ್ವಾಪರಾಧಿಗಳು ದೇವ ಉಗ್ರಲೋಚನಮಂ ಮುಸುಂಕು ಮುಚ್ಚುಳಿಕ್ಕೆಂದು ಚರಣದೊಳ್ ಸೈಗೆಡೆದು ಪಟ್ಟಿರ್ದೊರಲ್ದು ಮೇಲನರಿಯದ ಬಾಲಕರ್ಗೆ ಪಿರಿಯರನರಿಯದ ನರಗುರಿಗಳ್ಗೆ ನಿತ್ಯರನರಿಯದನಿತ್ಯರಂ ಕಾವುದೆಂದು ಕಿಂಕುರ್ವಾಣಮಂ ತೋರೆ ಶಂಕರದಾಸಯ್ಯಂ ಕರುಣಿಸಿ ನೋಡಿ ನಂದಿಯ ಮೊಗವಡಮಂ ಮುಸುಂಕಿ ಜಯಸಿಂಹರಾಯಂಗಭಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು ನಿಜನಿಳಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಪುರಹರನ ಪ್ರತಾಪರೂಪಂ ನರಸಿಂಹಪ್ರತಿಮಾವಿಭಾಕರನುಂ ನರಲೋಕ ವೀರಭದ್ರನುಂ ಸತ್ಯನಿಳಯಂ ಶರಣರೊಡಗೂಡಿ ಶಂಕರಾರೋಹಣಮನೋತರಂಗ ಸಮುಲ್ಲಸಿತ ಸಿತಹೃತ್ಕಮಲಂ ಕಲ್ಯಾಣದೊಳಿರೆಯಿರೆ.

ದ್ವಿತೀಯಸ್ಥಲ ಸಮಾಪ್ತ.

ತೃತೀಯಸ್ಥಲ.

ವೃತ್ತ॥— ಅರಿಯದೆ ಮೋಘವಹ್ನಿಗಿದಿರಾದ ನರಂಗೆ ಹುತಾಶನಾರ್ಚಿಗಂ
ತರಗೆಲೆಯಾಗುತಿರ್ದವೆನಿಸುಂ ಸಲೆ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನಂ
ಮೆರೆದ ಮಹೇಶನಂ ನಿಟಿಲ ಲೋಚನನಂ ಶಿವತತ್ವರೂಪನಂ
ಮರೆಯದೆ ನಿಚ್ಚ ಲೋಲೈಸುತೊಪ್ಪಿದನಾ ಜಯಸಿಂಹ ಭೂಭುಜಂ ॥

ರಗಳೆ.

ಇಂತು ಜಯಸಿಂಹನೃಪನೋಲೈಸುತಿರಲಲ್ಲಿ
ಮುಂತೆ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನೊಪ್ಪುತ್ತಲ್ಲಿ
ನೆನೆದನಾ ಜಡೆಯ ಶಂಕರದೇವನಂಘ್ರಿಯಂ
ನೆನೆವರಭಿಮತವೀವ ಕಾರುಣ್ಯವಾರ್ಧಿಯಂ
ನೆನೆದು ಪೊರಮಟ್ಟನಾ ಶಿವಭಕ್ತರೊಡನೆ ಬರೆ
ಮನವೊಸೆದು ಜಯಸಿಂಹರಾಯನೋಲೈಸಿ ಬರೆ
ಬಂದರಸನಂ ಶರಣ ಸಂದೋಹಮಂ ಕಳಿಪಿ
ಸಂದಣಿಪ ಪರದೈವ ಕುಲದ ಗರ್ವವನಿಳಿಪಿ
ಶಿವದಾಸಿಗಳ್ಪಿಂತೆ ಪಿಂತೆ ನಡೆತರುತಿರಲು
ಶಿವನಿತ್ತ ವಕ್ರಪಾದಂ ಮುಂದೆ ಬರುತಿರಲು

ಶೈವಾಂಬುವಾರ್ಧಿವರ್ಧನ ವಿಮಲಚಂದ್ರಮಂ
ಶೈವ ಕುಲಗಗನ ಧವಳಿಪ ದಿನಪವಿಭ್ರಮಂ
ವೃಷಭೇಂದ್ರ ಮುದ್ರಿತ ಲಲಾಟೇಕ್ಷಣಾಂಕಿತಂ
ದಶದಿಗಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರತಾಪಾನ್ವಿತಂ
ಹರಭಕ್ತಿ ಭೂಷಣಂ ಪರಸಮಯ ಭೀಷಣಂ
ನರಹರಿ ಪ್ರತಿಮಾ ಮದ ಪ್ರಖರ ಶೋಷಣಂ
ನಡೆತಂದನಮ್ಮಮ್ಮ ನೆರೆ ಮನದ ನಿಶ್ಚಳಂ
ನಡೆತಂದನೆಲೆಲೆ ಪರಸಮಯ ಕೋಳಾಹಳಂ
ಬರುತಂ ಬಳಲ್ದು ಪೆಂಬೇರಿ ಪೊರಗೆಸೆದಿರ್ಪ
ನರರು ಕೊಂಡಾಡುವಾ ವೈಲಾರನೊಪ್ಪಿರ್ಪ

ಮಾಳಿಗೆಯು ಕೆಲದ ಪಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ವೈಳುಗನ ನಡೆಪುತಂ ತಾಗುತಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು
ಸುಟ್ಟುರುಪದಿಂದೆನ್ನನಡಸಿದಂ ಬರ್ದುಕಿದೆಂ
ಮುಟ್ಟಬಾರದ ಮಹಿಮನಂಘ್ರಿಯುಂ ಸೋಂಕಿದೆಂ
ಎಂದಾಗಳಾ ಪ್ರತಿಮೆ ಬರ್ದುಕಿದೆನೆನುತಮಿರೆ
ನಿಂದವರು ಕರುಣವುಂ ಪಾರುತಂ ನಡುಗುತಿರೆ
ಅಂದು ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನೊಪ್ಪುತ್ತಮಿರೆ
ಮುಂದೆ ನಲವಿಂ ವಕ್ರಪಾದ ಕುಳ್ಳಿರುತಮಿರೆ

ಬಂದಳೋರ್ವಳ್ವನಿತೆ ದಂಡಿಗೆಯು ಪನ್ನಗದ
ಸಂದಣಿಪ ವೀರಧೀರರ ಸತಿಯರೊತ್ತರದ
ಪೆಂಬೇರ ಪಟ್ಟಣದ ಸೊಬಗಿನಗ್ಗದ ವನಿತೆ
ಇಂಬಿಸಿಂ ಮೆರೆವ ವೈಲಾರದೇವಿ ರಾಗಿಸುತೆ
ಸಂದಣಿಪ ಹರುಷದಿಂದಂದಣಮನಿಳಿತರುತೆ
ಬಂದೊಳಗೆ ಪುಗಲವ್ವಡಲ್ಲಿ ಪೊರಗೆಯೆ ನಿಲುತೆ
ಮುಂದೆ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನಿರುತಿರೆ ಕಂಡು
ಎಂದಳಾ ಸತಿಯುವರ್ಗೆ ನೀವಿದಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಅಯ್ಯ ಪೂದಂಬುಲವನೇರಿಸಿರೆ ವೈಲಂಗೆ
ಕಯ್ಯಾರೆ ಮಾಡಿರೇ ವರವೀವ ವೈಲಂಗೆ
ಎನುತಲ್ಲಿ ವೀಳೆಯುವುಮುಂ ಕರ್ಪುರಂಗಳಂ
ಕೊನೆಯುರಳ ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ಸಂಪಿಗೆಯು ನನೆಗಳಂ
ನೀಡಿದಳ್ ಹರವೇಷವೆಂದರಿಯುದಾತಂಗೆ
ನೀಡಿದಳ್ ಹರಗೆ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯಂಗೆ
ಕೊಡಲೀಸಿಕೊಂಡವಂ ಶಂಕರಂಗರ್ಪಿಸುತೆ
ಮೃಡನ ಪ್ರಸಾದಮುಂ ಲೀಲೆಯುಂ ಕೈಕೊಳುತೆ
ಗಂಧವಂ ಕಕ್ಷ ವಕ್ಷಸ್ಥಳಕೆ ಪೂಸುತಂ
ಬಂಧುರ ಪ್ರಸವಮುಂ ಮುಕುಟದೊಳ್ಸುತ್ತುತಂ
ವೀಳೆಯುಮನಲ್ಲಿ ನಲವಿಂದೆ ಕೈಕೊಳುತಮಿರೆ
ವೈಳಯುಗೆ ಕೊಡದೆ ತಾನೇ ಭೋಗಿಸುತ್ತಮಿರೆ

ಕಂಡದಂ ರಮಣಿ ಮಿಗೆ ಕೋಪಿಸುತೆ ತಾಪಿಸುತೆ
ಕೊಂಡಿರಿಂತಿದನು ಮೈಲಾರಂಗೆ ನೇಮಿಸುತೆ
ಎಲೆಯಯ್ಯ ಮೈಲಂಗೆ ಕೊಡದೆ ನೀಂ ಕೊಂಬರೇ
ಒಲವಿಂದೆ ಪೂದಂಬುಲವನಿಕ್ಕದಿರ್ಪರೇ
ಎಂದು ಮೈಲಾದೇವಿ ನಿಂದಾಗ ಸಖಿಯರುಂ
ನೊಂದು ಮನವಳಿದು ಮೈಲೆಯಗಂಜುತೆಲ್ಲರುಂ
ಸಾರೆ ಮೈಲಯ್ಯನತ್ಯಗ್ರನೆಂದೆನುತಮಿರೆ
ಮಿೂರಿ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನಂ ನುಡಿವುತಿರೆ

ನಸುನಗುತ್ತಲಿದಿರ್ದಾ ಭವಿಗಳಂ ನೆರೆ ನೋಡಿ
ಒಸೆದು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಪ್ರತಿಮೆಯುಂ ನೆರೆ ನೋಡಿ
ಪಿಡಿಯೊರ್ವೆ ಬಾರೆಲವೊ ತಂಬುಲವನೆನುತಲ್ಲಿ
ಕೊಡಿ ಯೆನುತೆ ನಡುಗಿ ಮೈಯ್ಯಿಕ್ಕುತಂ ಬೀಳ್ವಲ್ಲಿ
ಕೆಯ್ಯೊಡ್ಡಿ ತಂಬುಲವ ಕೊಂಡು ಸವಿದಂ ನಲಿದು
ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ ಪೂಸಿಕೊಂಡಾನಂದದಿಂ ನಲಿದು
ನಿಂದಿರಲ್ಬಂದವರು ಬೆದರಿ ಬೆಬ್ಬಳಿವೋಗಿ
ಮುಂದುಗೆಟ್ಟರಿವುಗೆಟ್ಟತಿಭಯಾನತರಾಗಿ
ಎಡಹುತಂ ತಾಗುತಂ ನಡೆಗೊಂಡು ಪರಿತಂದು
ಕಡುಭೀತಿಯಿಂದೆ ಪುರಜನಕೆ ಪೇಳುತ್ತಂದು
ಏನೆಂದು ಪೇಳ್ವೆವಿದನೀ ಧರೆಗೆ ಪೊಸತಾಯ್ತು.
ಏನೆಂದು ನುಡಿದಪೆವು ಕಣ್ಗೆ ಕೌತುಕವಾಯ್ತು
ನಮ್ಮ ಮೈಲಾರದೇವಂಗೀಗಳಿಂತೋರ್ವ
ತಮ್ಮಡಿ ಬರುತ್ತಿರ್ದನತಿ ಗರ್ವದಿಂದೋರ್ವ
ನಿಂದು ತನ್ನಯ ಬಾಯ ತಂಬುಲವನಿಕ್ಕಿದಂ
ಕುಂದಿತ್ತು ಮೈಲುಗನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಸಂಪದಂ
ಮೈಲಾರನೆಲ್ಲರೆಂಜಲ ತಿಂಬ ತೆರನಾಯ್ತು
ಮೈಲಾರನೊಳಗೆ ದೂಷಣೆಯೆಂಬುದಿಂತಾಯ್ತು
ಇನ್ನೇಕೆ ಮೈಲಾರನೊಪ್ಪದಿಂ ಪೂಜಿಪುದು
ಇನ್ನೇಕೆ ಹಾಳಾದ ದೂಳವಿಯ ಪೂಜಿಪುದು

ಎನೆ ಕೇಳ್ದು ಪೆಂಬೇರ ಜನವೆಲ್ಲ ನಡೆತಂದು
ತವುತವುಗೆ ಚೋದ್ಯಮಂ ನೋಡಲೆಂದೈತಂದು
ಆರರೆ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನೊಲವಿಂದಂದು
ಇರದೆ ಪೋಗಲ್ವೇಳ್ಕು ಮೆಂದಾಗ ಮನಬಂದು
ಅಲ್ಲಿಂದೆ ಪೋಗಲೆಂದಾಗಲುದ್ಯೋಗಿಸುತೆ
ಮೆಲ್ಲನೇಳುತ್ತೆ ಹರನಂ ನೆನೆದು ಸಾಗಿಸುತೆ
ಕೊಡೆವಿಡಿದು ಬಾರೆಂದು ಕರುಣದಿಂ ಬೆಸಸುತಿರೆ
ನಡೆತರುತೆ ವಕ್ರಪಾದಂಗೆ ಬೆಸಸುತ್ತಮಿರೆ
ತನಗೆ ಬೆಸಸಿದರೆಂದು ಮೈಲಾರನೊಲ್ದೇಳ್ದು
ಮನದೊಳಗೆ ಬರ್ದುಂಕಿದೆನೆನುತ್ತೆ ಸುಖಮಂ ತಾಳ್ದು
ನಡೆದು ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯಂಗಳೊಡನೊಡನೆ
ಕಡು ಭಕ್ತ ಮೈಲಾರ ಕೊಡೆವಿಡಿದು ಬರಲೊಡನೆ
ಲೋಕವರ್ಚಿಸುವ ಮೈಲಾರ ಕೊಡೆಯಂ ಪಿಡಿಯೆ
ಆಕಸ್ಮಿತಂ ತಾನೆನುತ್ತೆಲ್ಲರುಂ ನುಡಿಯೆ
ಆ ಪೋದನಾ ಪೋದನಕಟಕಟ ಮೈಲಾರ
ಆ ಪಿಡಿದನಾ ಕೊಡೆಯನಯ್ಯಯ್ಯೊ ಮೈಲಾರ
ಎಂದಲ್ಲಿ ಜನರೆಲ್ಲ ಬಾಯಳಿದು ಬರುತಮಿರೆ
ನೊಂದು ಮೈಗುಂದಿ ಮಿಗೆ ಮರುಗಿ ಮೊರೆಯಿಡುತಮಿರೆ
ಪರ ಸಮಯಿಗಳ್ನಸಿಯೆ ಪರ ದೈವವಲ್ಲಾಡೆ
ನೆರೆದ ಜನವೆಲ್ಲವದ್ಭುತದೊಳುಂ ಮುಳುಗಾಡೆ
ನಡೆತಂದನಪ್ರತಿಮನಲ್ಲಿ ಕಿರಿದಂತರಂ
ಕೊಡೆಯ ನೆಳಲೊಳಗೆ ಮೃಡಮೂರ್ತಿ ಬರುತಿರೆ ಕರಂ
ಮೈಲಾರನಂ ಬಿಡುವುದೆಮಗೆ ಶಶಿಶೇಖರಾ
ಮೈಲಾರನಂ ಬಿಡುವುದೆಮಗೆ ಕರುಣಾಕರಾ
ಎಂಬ ಕಿಂಕುರ್ವಾಣದವರುವರಂ ಮನಂಗೊಂಡು
ಬೆಂಬಳಿಯೊಳೈತರ್ಪ ಜನದ ಬರವಂ ಕಂಡು
ತಿರುಗಿ ಮೈಲಾರನಂ ನೋಡಿ ನೀನೇಂ ಬಂದೆ
ಪುರಜನಂ ಮರುಗುತಿರಲೇಕೆ ಮೈಲುಗ ಬಂದೆ
ಕೊಡು ಕೊಡೆಯನಾ ವಕ್ರಪಾದಂಗೆನುತ್ತಮಿರೆ
ಕೊಡಲಾರದಲ್ಲಿ ಮೈಲುಗ ನುಡಿದನೊಪ್ಪುತಿರೆ

ದೇವ ಈ ಕೊಡೆ ಎನಗಿರಲ್ಬೇಕು ಶಂಕರಾ
ದೇವ ಈ ಕೊಡೆಯು ನಾಂ ಕೊಡೆ ಬಿಡೆಂ ಶಂಕರಾ
ಕೊಡೆವಿಡಿದು ಪೊಡವಿಯೊಳು ರಂಜಿಸುವೆನೆಲೆ ದೇವ
ಕೊಡೆಯಿರಲ್ಭೂತಳಂ ಬೆಸಕೈವುದೆಲೆ ದೇವ
ಕಡು ಕರುಣದಿಂ ನೋಡಿ ಕೊಡೆವಿಡಿದು ನಿಲ್ಲೆಂದು
ಪೊಡವಿಗೀ ಕೊಡೆಯಿಂದೆ ಪೆಸರಕ್ಕು ನಿನಗೆಂದು
ಇಂತು ವ್ಯೈಲಾರನಂ ಕೊಡೆವಿಡಿಸಿ ನೋಡುತಂ
ಅಂತಕಾಂತಕತನುಜನತಿ ಮುದದೊಳೊಪ್ಪುತಂ

ತಿರುಗಿ ಕಿರಿದಂತರಂ ನಡೆತರುತ್ತಿರ್ಪಲ್ಲಿ
ಉರವಣಿಸಿ ಭೈರವಂ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಿರಲಲ್ಲಿ
ಪಿಡಿದ ಡಮರುಗದ ಕಡು ಹೊಯ್ಲು ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಂ
ನಡೆದು ಕೂಳಂ ಬಂದು ತಿರುಗುತಿರ್ಪವರ್ಗಳಿಂ
ತಲೆಗೆದರಿ ಯಲಗಿನಿಂ ತಿವಿದುಕೊಳುತಿರ್ಪರಿಂ
ನೆಲದಿ ನಿಂದಿರ್ದು ಮಾನುಸಕದಿಂ ಕುಣಿವರಿಂ
ಎಸೆದಿರ್ದ ಭೈರವನ ನೆರವಿಯುಂ ನೆರೆ ಕಂಡು
ಅಸದಳದ ಶಿವಭಾರವಲ್ಲಿರ್ಪುದಂ ಕಂಡು
ಶಿವಭಾರವೇಕೆ ತ್ರಿಶೂಲ ತಾನಿವರ್ಗೇಕೆ
ಶಿವನ ಭಕ್ತರ್ಗಲ್ಲದನ್ಯರ್ಗೆ ತಾನೇಕೆ
ಎಂಬ ನುಡಿಯಿಂ ಮುನ್ನ ಜನದ ಎದೆ ಜಗ್ಗೆನಲು
ಇಂಬರಿದು ಭೈರವಂ ಪರಿತಂದು ಭೋಂಕೆನಲು
ಶಿವಭಾರಮುಂ ಪೊಳ್ತು ಪದತಳಕ್ಕೆರಗುತಿರೆ
ಶಿವಮೂರ್ತಿ ನೀನೆನಗೆ ಕರುಣಿಪುದೆನುತ್ತಮಿರೆ
ಕರುಣದಿಂ ಭೈರವಂಗಿತ್ತು ಶಿವಭಾರಮುಂ
ಧರೆ ಪೊಗಳುತಿರೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಿಂಕರಾಕಾರಮುಂ

ತಿರುಗಿದಂ ನವಿಲೆಯತ್ತಲು ಶಂಕರಧ್ಯಾನಿ
ಬರುತಿರ್ದನಮ್ಮಮ್ಮನತುಳ ಬಲ ಕಡುಮಾನಿ
ಶಿವನಲ್ಲಿ ನೊಸಲಕಣ್ಣಂ ಪಡೆದ ಸಂಪದಂ
ತವನಿಧಿಯನೊಳಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟ ಮಹಿಮಾಸ್ಪದಂ

ಉಗ್ರ ನರಸಿಂಹನಂ ಭಂಗಿಸಿದ ಭೀಕರಂ
ಉಗ್ರಲೋಚನದ ಭಾಳಸ್ಥಳ ಭಯಂಕರಂ
ಪೆಂಬೇರ ವೈಲನಂ ಕೊಡೆವಿಡಿಸಿದುನ್ನತಂ
ಬೆಂಬಿಡದೆ ಭೈರವನನುದ್ಧರಿಸಿದುನ್ನತಂ
ಪರದೈವಸಂತಾನ ಘನಪವನವಿಸ್ತಾರಂ
ಪರಸಮಯ ತಿಮಿರ ಕುಲಕಮನೀಯ ಭಾಸ್ಕರಂ
ಅರರೆ ಷಡ್ದರ್ಶನದ ಗರ್ವಸರ್ವಸ್ವಹಂ
ನರರ ದುರಿತೋಷ್ಣಕಾನನ ದಾವದರ್ಪಹಂ
ಆಹ ನಂದಿಯ ಮೊಗವಡದ ಮಹಿಮನೈತರಲು
ಸಾಹಸಾಭರಣನೋಲ್ದೊರುತ್ತ ನಡೆತರಲು

ಕಂಡಿದಿರ್ಗೊಂಡರಾ ನವಿಲೆಯ ಮಹಾಗಣಂ
ಚಂಡ ಕರದಂಡಧರ ಹರನ ನಚ್ಚಿನ ಗಣಂ
ಸಿಡಿಲನಿದಿರ್ಗೊಳ್ವ ಜೀಮೂತ ಸಂಕುಲದಂತೆ
ಕಡುಗಾಯ್ದ ಬಿಸಿಗಣ್ಣನಿದಿರ್ಗೊಳ್ವ ನೊಸಲಂತೆ
ದಿನಕರನನಿದಿರ್ಗೊಳ್ವ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯಂದದಿಂ
ಅನುಪಮನನಿದಿರ್ಗೊಳ್ವುತೆಲ್ಲರಾನಂದದಿಂ
ಇದಿರ್ಗೊಂಡು ಬಂದು ಶಂಕರದೇವರಂ ಕಂಡು
ಸದಮಲನನೀಶ್ವರನನಪ್ರತಿಮನಂ ಕಂಡು
ನಳನಳಿಪ ಕೆಂಜೆಡೆಯ ಕಮನೀಯನಂ ಕಂಡು
ತೊಳತೊಳಪ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ಸತ್ಯಮಯನಂ ಕಂಡು
ಪರಮಗುರುವಂ ಶರಣಕಲ್ಪತರುವಂ ಕಂಡು
ವರಬಂಧುವಂ ಭಕ್ತಸುಖಸಿಂಧುವಂ ಕಂಡು
ಜಡೆಯಶಂಕರದೇವರಂ ಹರುಷದಿಂ ಕಂಡು
ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಕಟ್ಟಳ್ಕರಿಂದಪ್ಪಿ
ಆಗಿವತಿ ಸ್ನೇಹರಸದಿಂದಗಲದಂತಪ್ಪಿ
ಮುಂಡಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ತಳ್ಕೈಸಿ ಕುಣಿದಾಡಿ
ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮಣಿದಾಡಿ
ಪೋದ ಬಂದಾದ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಬಿನ್ನೈಸಿ
ಸಾದರಂ ಮಿಗೆ ಲಲ್ಲೆಗರೆದು ನೆರೆ ಬೋಳೈಸಿ

ಗುಂಜಾದಿ ನವವಿಷಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ಪೇಳ್ವೆಸಿ
ರಂಜಿಸಲ್ ಶಂಕರಂಗಿತ್ತಿತ್ತು ಹಾರೈಸಿ
ಸತ್ಯಪ್ರಸಾದವಂ ಮನವಾರೆ ಕೈಕೊಂಡು
ನಿತ್ಯನಾನಂದದಿಂ ಶಂಭುವಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು
ನಡೆತಂದು ನಿಜನಿಳಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು ರಾಗದಿಂ
ಜಡೆಯು ಶಂಕರನ ಚರಣಧ್ಯಾನ ಯೋಗದಿಂ
ಇರುತಮಿರಲಂದಾಗ ವಕ್ರಪಾದಂ ಪೋಗಿ

ಪುರದೊಳಗೆ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಪೋಗುತಮಿರೆ ಪಿರಿದಾಗಿ
ತಂದ ಧಾನ್ಯಂ ಪೆರ್ಚಿ ರಾಶಿಯಾಗಿರೆ ಕಂಡು
ಅಂದು ಶಂಕರ ದಾಸಿಮಯ್ಯಂ ಮನಂಗೊಂಡು
ಗಣಪರ್ವಮಂ ಮಾಡಲೆಂದು ಮನದೊಳ್ಬಗೆದು
ತ್ರಿಣಯನುಂ ವಕ್ರಪಾದನನಳ್ಕರಿಂ ಕರೆದು
ಸುರಿದಿರ್ದ ಧಾನ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟಣವ ಹಾಯ್ಕಿಸೆನೆ
ಇರದೆ ಶಂಕರಪುರದ ಮನೆಗಳೊಳ್ ಸುರಿವುದೆನೆ
ಕರವೊಳ್ಪಿತೆಂದಲ್ಲಿ ವಕ್ರಪಾದಂ ಬಂದು
ಭರದೊಳ್ಕೈತಂದಲ್ಲಿ ಧಾನ್ಯಂಗಳಂ ತಂದು
ಸುರಿಯಲ್ಕಿದೇನೆನಲು ಕೊಟ್ಟಣವ ಮಿದಿವುದೆನೆ
ಅರಿದಿದಿಂದೆಲೆ ಮಾರಿಕವ್ವೆ ತಾಂ ಮಿದಿವಳೆನೆ

ಕೇಳ್ದಲ್ಲಿ ವಕ್ರಪಾದಂ ತಿರುಗಿ ಪರಿತಂದು
ಅಳ್ಪ ಅವಧಾರೆಂದು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕುತಂ ನಿಂದು
ಒಂದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬತ್ತವನೆಯ್ದೆ ಸುರಿವಲ್ಲಿ
ಎಂದಳೊಕ್ಕಲಿತಿ ಯೋರ್ವಳ್ನಿಂದು ತಾನಲ್ಲಿ
ಮಿದಿಯಲಾರೆಂ ಮಾರಿಕವ್ವೆ ಮಿದಿಯಲ್ಕೆಂದು
ಒದರಿ ನುಡಿಯಲ್ಕೆ ಆ ಬತ್ತವಂ ತಂದಿಂದು
ಎಂದೊಡಾಹಾ ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿಗೊಟ್ಟಳ್ಮಗನೆ
ತಂದು ಧಾನ್ಯವನೆಲ್ಲವಂ ಬೇಗದಿಂ ಮಗನೆ
ಊರ ಪೊರಗಣ ಮಾರಿ ಮಸಣಿಗಳ ಗುಡಿಗಳಿಗೆ
ಆರೈದು ಧಾನ್ಯಮಂ ರಾಸಿ ಮಾಡೆಂದು ಮಿಗೆ

ಒಳ್ಳಿತಾದುದು ವಕ್ರಪಾವ ಪೋಗೆಂದೆನಲು
ಒಳ್ಳಿತೆನೆ ಧಾನ್ಯಮಂ ರಾಶಿಮಾಡೆಂದೆನಲು

ನಡೆದು ಹೆಡಿಗೆಯ ಧಾನ್ಯಮಂ ಬಂಡಿಯಂ ನೋಡೆ
ಎಡೆವಿಡದೆ ಪುರಜನಂ ಹಾದಿಗೊಂಡುದು ನೋಡೆ
ಮಾರಿ ಮಸಣಿಗಳು ಮಾಳಿಗೆಯು ಮುಂದಿರೆ ಕಂಡು
ಧಾರುಣಿಗೆ ರಂಜಿಸುವ ಬೆಟ್ಟದಂತಿರೆ ಕಂಡು
ನಡೆತಂದು ಮಾರಿಮಸಣಿಯರೇಳ್ಗೆ ಭರದಿಂದೆ
ಕಡು ಭೀತಿ ಎಡೆಗೊಂಡು ಬಂದು ಭರವಸದಿಂದೆ
ಅಕ್ಕಿಯಾಗದೊಡೆ ಪೊಡೆದುರುಪಿ ಕಳೆವಂ ನಾಳೆ
ಮುಕ್ಕಣ್ಣನವತಾರವರಿದರಿದು ನೀಂ ಕೇಳೆ
ನರಸಿಂಹನಂ ನೊಸಲಕಣ್ಣಿಂದೆ ಸೀಳ್ದಂ
ಮರುಳು ಶಂಕರದಾಸ ಧರೆಗೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲಿದಂ
ಎಂದೀರ್ವರುಂ ಮರುಳ ತಂಡಂಗಳಂ ಕರೆದು
ಬಂದು ಪುರದೊನಕೆ ಮೊರಗಳನೆಲ್ಲವಂ ತಂದು
ಮಾರಿಮಸಣೆಗಳೊನಕೆ ವಿಡಿದು ಭೂತಂ ಸಹಿತೆ
ಮಾರಾರಿ ಯಣುಗನಂ ಪಾಡಿಸುತೆ ಕೇರಿಸುತೆ
ಮಿದಿದರಾ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಬರೆ ಮೊಳಗುವಂದದಿಂ
ಮಿದಿದರೆಲ್ಲಾ ಭೂತಮುಂ ಕೂಡಿ ಚಂದದಿಂ
ಅಕ್ಕಿಯುಂ ನುಚ್ಚು ತೌಡಂ ಕೇರುತಂ ಬೇರೆ
ಲೆಕ್ಕದಿಂ ರಾಶಿ ಮಾಡುತ್ತೆ ನಲವಿಂ ಬೇರೆ
ಇರಿಸೆ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನತ್ತಲ್ನೋಡಿ

ತರಣಿಯುದಯಿಸೆ ಕಿರಣ ಪರ್ವತಾಗ್ರದಿ ಮೂಡಿ
ನೊಸಲಕಣ್ಣಾತನಾನಂದದಿಂ ಬರುತಮಿರೆ
ಅಸಮಪ್ರತಾಪನಿಧಿ ಕರುಣದಿಂ ಬರುತಮಿರೆ
ಮುಂದೊಪ್ಪಿ ಮಾರಿಮಸಣಿಗಳಿರ್ದರಂತಲ್ಲಿ
ಒಂದೊಂದು ಮರದಲ್ಲಿ ಕೇರುತಂ ಇರಲಲ್ಲಿ
ನರೆಮಂಡೆ ಬಿಚ್ಚೋಲೆ ನಸುಮಾಸಿದುಡಿಗೆಯಿಂ
ತೆರೆಗೊಂಡ ಮೆಯ್ಯ ನುಣ್ಬೂರಿಸಿನದ ಗಾಡಿಯಿಂ
ಮೊಗದೊಳುಂ ದಾಡೆಯೋಳ್ಪತ್ತಿರ್ದ ತೌಡಿನಿಂ
ಸೊಗಯಿಸಿರೆ ತೊತ್ತು ನಡೆವಂತೆ ಮಿಗೆ ಚಲ್ವಿನಿಂ

ಇರ್ದುದು ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನಂ ನಡೆ ನೋಡಿ
ಸಾರ್ದುದು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸೈಗೆಡೆದು ಕೊಂಡಾಡಿ
ನಿಂದಿರ್ದುದು ಹೆರೆಸಾರ್ದುದು ಕೈಮುಗಿದು ಪೊಡೆವಟ್ಟು
ಇಂದುಧರ ಬೆಸನೆಲ್ಲವಾದುದಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು
ನೋಡು ದೇವಾ ಅಕ್ಕಿ ಇವು ನುಚ್ಚು ತಾನೆಂದು
ಕೂಡೆ ತೋರುತ್ತಮಿರೆ ಲೇಸು ಮಾಡಿದಿರೆಂದು
ಕರುಣಿಸುತ್ತಕ್ಕಿಯುಂ ಶಿವನಿಳಯದೊಳಗಿರಿಸಿ
ಬರೆ ನುಚ್ಚನಾ ಮಾರಿ ಮಸಣಿಯುರ್ಗರ್ಪೈಸಿ
ಒಂದು ಗಣಪರ್ವವನಗುರ್ವಿನಿಂ ಮಾಡಿದಂ
ನಿಂದು ಶರಣಾವಳಿಗೆ ತುಷ್ಟಿಯುಂ ಮಾಡಿದಂ
ಚಾರುತರ ಗಿರಿಗಳೊಳ್ಮೇರುಗಿರಿಯಪ್ಪಂತೆ
ಸುರುಚಿರ ನವಗ್ರಹದ ನಡುವೆ ರವಿ ಇರ್ಪಂತೆ
ನಡುವೆ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನೊಪ್ಪುತ್ತಮಿರೆ
ಮೃಡಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸಲೆ ನೆಲೆ ಭುವನಕೊಪ್ಪುತಿರೆ
ಇಂತು ಶರಣರ ನಡುವೆಯನವರತಲೊಪ್ಪುತಂ
ಕಂತುಮದಮರ್ದನನ ಭಾವಮುಮನಪ್ಪುತಂ

ಇರಲಲ್ಲಿ ಶಿವದಾಸಿಗಳ್ಗೆ ಗರ್ಭಂ ಮೂಡೆ
ಪರಮ ಶೈವ ಜ್ಞಾನದುರುಳಿ ಬಲಿಯಿತು ಕೂಡೆ
ಪೊರಗೆ ಲಾವಣ್ಯರಸವಂಗದೊಳಗೋಲಾಡೆ
ಮೆರೆವ ಗರ್ಭದ ಪಕ್ವ ಸೂಚನೆ ಕರಂ ಮೂಡೆ
ನವಮಾಸಮಾದುದಾ ಶಿವದಾಸಿಗಳ್ಗಲ್ಲಿ
ಅವಯವಂಗಳ್ಸಡಿಲಿದುಚ್ಚವವನುಗಲಲ್ಲಿ
ಪುಟ್ಟಿದಂ ಕಂದಂ ಶಿವಜ್ಞಾನದಂದಮೆನಿಸೆ
ಮೆಟ್ಟಿದಂ ಮಾಯೆಯುಂ ತನಗೆ ನಿತ್ಯತ್ವಮೆನೆ
ಆಗಳಾ ಕಂದನಂ ಕಂಡು ಮಿಗೆ ನಸುನಗುತೆ
ರಾಗದಿಂ ಜಡೆಯ ಶಂಕರದೇವರಂ ಪೊಗುತೆ
ಕಂದನಂ ನೆರೆ ನೋಡಿ ಜಾತಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ
ಸಂದ ಸದ್ಯೋಜಾತನೆಂಬ ಪೆಸರಂ ಮಾಡಿ
ಜಡೆಯ ಶಂಕರದೇವರ ಪ್ರಸಾದವನಿಕ್ಕಿ

ಒಡನೆ ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಂ ಬಾಯ್ವಿಣ್ಣೆಯುಮನಿಕ್ಕಿ
ಸಲಹುತಿರೆ ನೆರೆದ ನಾಲ್ಕೈದು ಸಂವತ್ಸರಂ

ನೆಲಿಸಲ್ಕೆ ಗರ್ಭಾಷ್ಟಮಂ ದ್ವಿಜಾಗಮಕರಂ
ಕಂಡು ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನತಿ ಮಹಿಮೆಯಿಂ
ಖಂಡೆಂದುಮೌಲಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ನೊಲ್ಮೆಯಿಂ
ಸಕಲ ಮಾಹೇಶ್ವರರ ಪ್ರಕರಮಂ ಕರೆಯಿಸುತೆ
ಆಕಳಂಕ ಚಿತ್ತನಾನಂದದಿಂ ಕರೆಯಿಸುತೆ
ಜಡೆಯ ಶಂಕರನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಹರುಷದಿಂ
ಮೃಡನ ಕಾರುಣ್ಯಮಂ ಪಡೆದು ಅನುರಾಗದಿಂ
ರಂಗಮಂಟಪವೆ ಯುಪನಯನ ಮಂಟಪವಾಗೆ
ಜಂಗಮಪ್ರಕರವೇ ದ್ವಿಜಸಮಿತಿಗೆಣೆಯಾಗೆ
ಉಪನಯನವಾಯ್ತು ಸದ್ಯೋಜಾತ ದೇವಂಗೆ
ಉಪದೇಶವಾಯ್ತು ತಂದೆಯ ಕೈಯ್ಯೊಳಾತಂಗೆ
ಅಂತಾಗ ಪುತ್ರನಂ ಶಿವಭಕ್ತನಂ ಮಾಡಿ
ಸಂತತಂ ಗಣತತಿಯನಾನಂದದಿಂ ನೋಡಿ
ಮಾರಿಮಸಣಿಗಳಿಂದೆ ಕೊಟ್ಟಣಂ ಗುಟ್ಟಿಸುತೆ
ಮಾರಾರಿ ಮೆಚ್ಚೆ ಗಣ ಪರ್ವಮಂ ಮಾಡಿಸುತೆ
ಬಂದ ಶರಣರ್ಗೆ ಪುತ್ರನನೊಪ್ಪಿಸಿಯೆ ಕೊಟ್ಟು
ಇಂದು ಶೇಖರನ ಶ್ರೀಪದಕೆ ನಂಬುಗೆಗೊಟ್ಟು
ಜಡೆಯ ಶಂಕರನ ಅನುದಿನವರ್ಚಿಸುವುದೆಂದು
ಮೃಡನ ಶರಣರ್ಗೆ ಮಿಗೆ ಬೆಸಕೆಯ್ವುದಿನ್ನೆಂದು
ಅಂದು ಸದ್ಯೋಜಾತದೇವಂಗೆ ತಿಳಿಸುತಂ
ಬಂದ ಗಣ ಸಂಕುಲಕೆ ಬಿನ್ನಪವ ಮಾಡುತಂ

ನರಲೋಕದೊಳಗಿರವು ಸಾಲ್ಗಿನ್ನು ಕರುಣಿಪುದು
ಹರನೊಳಗೆ ಪುಗುವುದಕನುಜ್ಞೆಯಂ ಬೆಸಸುವುದು
ಎಂದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮದನುಜ್ಞೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಬಂದನಾನಂದದಿಂ ಪುಳಕಮಂ ಕೈಕೊಂಡು
ನಡೆತಂದು ಜಡೆಯ ಶಂಕರದೇವರಂ ಕಂಡು
ಮೃಡನೊಳಗೆ ಪುಗುತೆ ಕಡು ದೃಢವಂ ಮನಂಗೊಂಡು

ದೇವ ಶಂಕರ ಚಂದ್ರಧರ ಕೃಪಾವಾರ್ಧಿಯೇ
ದೇವ ಗಂಗಾತರಂಗಾವೃತ ಕಪರ್ದಿಯೇ
ದೇವ ಸಂಸಾರವಾರಾಶಿ ವಡಬಾನಲಾ
ದೇವ ಮಾಯಾಬೃಹದರಣ್ಯ ದಾವಾನಲಾ
ದೇವ ಹರಿಯುಜರರಿಯದಾದ್ಯಂತ ರಹಿತನೇ
ದೇವ ಪೂಜಿಸುವ ಸದ್ಭಕ್ತ ಸಂಪನ್ನನೇ
ದೇವ ಎಡೆಗುಡುವುದೆನಗೆಲೆ ಜಡೆಯ ಶಂಕರಾ
ಭಕ್ತರಂ ಗರ್ಭದೊಳಗಿರಿಸೆಲೆ ಕೃಪಾಕರಾ
ಭಕ್ತರಂ ಕರುಣದಿಂ ರಕ್ಷಿಸು ದಯಾಪರಾ

ಎನುತೆ ಪುಳುಕಿಸುತೆ ಕಂಪಿಸುತೆ ನಸು ಬೆಮರುತ್ತೆ
ತನಿನೇಹ ವುಣ್ಮುತ್ತೆ ಕೊನೆದು ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತೆ
ತೆಗೆ ಪಂಚವಕ್ತ್ರವನೆನುತ್ತೆ ಹತ್ತಿರೆ ಸಾರೆ
ಸೊಗಯಿಸುವ ಶಂಕರಂ ತೆರಹುಗುಡೆ ಮನವಾರೆ
ಬೀಜದೊಳಗಂಕುರಂ ಪುಗುತಿರ್ಪ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ತೇಜಮಂ ಕಾಂತಿ ಬಗೆದೊಳಪುಗುವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ
ಬಿಟ್ಟ ಹಮ್ಮುಂ ಜೀವನುಂ ಪರಮನಪ್ಪಂತೆ
ನೆಟ್ಟನೆ ಜ್ಯೋತಿ ಪರಮ ಜ್ಯೋತಿಯಪ್ಪಂತೆ
ಕೊಡನುದಕವಾ ಮಹಾಜಲದೊಳ್ಸೆರಿಸುವಂತೆ
ಜಡೆಯ ಶಂಕರದೇವನೋಳ್ಪೊಕ್ಕನೋಲ್ಪಂತೆ
ಆಗಳೆರಗಿದವು ಪೂಮಳೆ ಜಗಂ ಮಿಗೆ ಪೊಗಳೆ
ರಾಗದಿಂ ದುಂದುಭಿಧ್ವನಿ ಗಗನದೋಳ್ನೆಗಳೆ
ನೆಗೆದುದು ವಿಮಾನವಾಕಾಶದೋಳ್ಬೆಳಗುತಂ
ಬಗೆ ಮಿಗಲ್ಕೈಲಾಸದತ್ತತ್ತ ಪೋಗುತಂ

ಬಂದು ರಜತಾದ್ರಿಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಶಿವನಂ ಕಂಡು
ನಿಂದು ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕಿದರ್ ನಿಷ್ಠೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು
ಇರ್ದ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯನಂ ನೆರೆ ನೋಡಿ
ಸಾರ್ದು ಪುಳಕಂಗಳಿಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಕೈಗೂಡಿ
ಕೇಳು ನಂದೀಶ ಇಂತಪ್ಪ ಭೀಕರರುಂಟೆ
ಭಾಳಲೋಚನವನೆಮ್ಮಿಂದ ಪಡೆದವರುಂಟೆ

ಹರಿಯಜ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ನುರುಪಿ ಕಳಿದವರುಂಟೆ
ಧರೆಯೊಳೆನ್ನಾಜ್ಞೆಯಂ ಕೊಂಡು ತೊನೆವವರುಂಟೆ
ಮಾರಿಯಿಂ ಕೊಟ್ಟಣಂಗುಟ್ಟಿಸಿದರಿಂತುಂಟೆ
ವೀರ ಮೈಲಾರನಿಂ ಕೊಡೆವಿಡಿಸಿದವರುಂಟೆ
ಭಾಪು ಶಂಕರದಾಸ ದೇವ ಶಂಕರದಾಸ
ಭಾಪು ಮಝು ಭಾಪೆನ್ನ ವೀರ ಶಂಕರದಾಸ
ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡುತಂ ಗಣಕುಲಕೆ ತೋರುತಂ
ಇಂದುಮುಖಿ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಬೆಸಸಿ ಕೊಂಡಾಡುತಂ
ಹರುಷದಿಂದಂ ನೋಡಿ ಸಾರೂಪ್ಯ ಪದವಿತ್ತು
ಕರುಣದಿಂದಂ ತಂದು ನಿತ್ಯ ತೃಪ್ತಿಯನಿತ್ತು
ಭಾವಜಶರೀರ ವನದಾವ ಮುಖನೊಪ್ಪಿದಂ
ದೇವಪರಿವೃತ ದಕ್ಷ ಯಜ್ಞಹರನೊಪ್ಪಿದಂ
ನಿರುಪಾಧಿಕಾನಂಗ ಕಾಂತಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿದಂ
ಪರಮ ಶುಭಕರ ಶಾಂತಿ ವರದನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಬೊಬ್ಬಿಡುವ ಸುರರ ತಲೆಗಳ ಭೀಮನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಬ್ಬರಿಸುವಜ ಕಪಾಲದ ಭರ್ಗನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಮೃತಮಥನೋದ್ಭೂತ ಗರಳಧರನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಮರಕುಲಮಕುಟಮಣಿಖಚಿತಪದನೊಪ್ಪಿದಂ
ಸುರಚಿರ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಭರಿತ ಶಿವ ನೊಪ್ಪಿದಂ
ಗಿರಿಜೆಯಪ್ಪಿನ ಪುಳಕ ಭರಿತಾಂಗನೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಮಮ ಭಕ್ತರ ಪೆತ್ತ ತಂದೆ ಇಂತೊಪ್ಪಿದಂ
ಅಮಮ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನಿಂತೊಪ್ಪಿದಂ

ವೃತ್ತ:- ಮುದದಿಂ ಶಂಕರದಾಸಿಮಯ್ಯ ವಿಭುವಿಂ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದಿತ್ತು ಭಾ।
ಳದ ಕಣ್ಣಂ ಜಗದೊಪ್ಪುತಾಪ ಶಿವಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯಸಂ॥
ಪದದಿಂ ಶೌರ್ಯದೊಳಾವಗಂ ಮೆರೆದ ಗೌರೀವಲ್ಲಭಂ ಭಕ್ತಿ ಸಂ।
ಪದಮಂ ಕೂರ್ತೆಮಗೀಗೆ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ ಲಲಾಟೇಕ್ಷಣಂ॥

ಸಮಾಪ್ತ.

ಆದಯ್ಯನ ರಗಳೆ.

ಕಂದ— ಆದಯ್ಯನನೂರ್ವಿಗೆ ಗುರು।
ವಾದಯ್ಯನನರುಹಕುಂಭಿಕುಂಭಸ್ಥಳನಿ॰।
ರ್ಭೇದ್ಯೈಯ್ಯನ ನೆರೆ ಮೆರೆದಂ।
ಮೇದಿನಿಯೊಳಗೆಮ್ಮ ಹಂಪೆಯ ವಿರೂಪಾಕ್ಷಂ॥

ಮಂದಾನಿಲ ರಗಳೆ.

ಶ್ರೀಗೌರೀಪತಿಯೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳು
ರಾಗಂ ಮಿಗಿಲಿರೆ ಗಣತತಿ ಕುಲದೊಳು
ಅಲ್ಲಿಯನಾದಿ ಯೆನಿಪ್ಪ ಗಣೇಶಂ
ಸಲ್ಲೀಲೆಯೊಳಿರ್ಪಲ್ಲಿ ವಿಳಾಸಂ
ಮಿಗೆ ಬಂದಳು ಸುರಕನ್ನೆಯದೋರ್ವಳು
ಸೊಗಯಿಪ ರೂಪಿಂದೊಪ್ಪುವಳೋರ್ವಳು
ಒರೆ ಕಂಡಾ ಗಣನಾಥಂ ಸೋಲ್ತಿರೆ
ಸುರಕಾಮಿನಿಯುಂ ಮೋಹದೊಳೆಳಸಿರೆ
ಹರನವರೀರ್ವರ ನೀಕ್ಷಿಸಿ ನಗುತಂ
ಕರೆದಿಂತೆಂದಂ ಕೃಪೆಯೊಳ್ಮಿಗುತಂ
ನೀವಿರ್ಬರುಮಾ ಧರೆಯೊಳು ಜನಿಸೀ
ಕಾವನನೇಳಿಪ ಸುಖಮಂ ಧರಿಸೀ
ಬರ್ಪುದೆನಲ್ಬಿನ್ನೈಸಿದನೊಲವಿ॰
ಸರ್ಪಾಭರಣಗೆ ನಗುತವೆ ನಲವಿಂ
ದೇವಾ ಬಳಿಕಿಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲುಂಟೇ
ದೇವಾ ಚರಣಮನೀಕ್ಷಿಪುದುಂಟೇ
ಕಾಮಂ ಕ್ರೋಧಂ ಪಿರಿದಾಧರೆಯೊಳು
ವ್ಯಾಮೋಹಂ ಪಿರಿದವನೀತಳದೊಳು

ವಂಚನೆಯುಂ ಡಂಬುಂ ಪುಸಿಯುವರೊಳು
ಸಂಚಿತ ಪಾಪಂಗಳುಮುಂಟಿವರೊಳು
ಎಂತಂತಿರ್ಪೆನದಿನ್ನೇನಪ್ಪಂ
ಕಂತುಹರಾ ಬಳಿಕೆಂದಾಂ ಬಪ್ಪಂ

ಎನೆ ನಗುತೀಶ ಗಣೇಶನನೀಕ್ಷಿಸಿ
ನಿನಗಂಜಲದೇಕಾನೇ ರಕ್ಷಿಸಿ
ನಡೆಯಿಸುವೆಂ ಕಾರಣ ವುಂಟದರೊಳು
ಕಡು ಪೆರ್ಚಿದರ್ ಸವಣರ್ಜಗದೊಳು
ಅವರಂ ಶಿಕ್ಷಿಸಿ ಧರೆಯೊಳ್ಮೆರೆವುತ
ಅವನಿಗೆ ಕೌತುಕ ರಸವಂ ಕರೆವುತ
ಬಳಿಕೆಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಸುಖದಿಂ ಬರ್ಪ್ಪುದು
ಪಳಿಯಾಂತಿಲ್ಲಿ ಗಣೇಶ್ವರ ನಪ್ಪುದು
ಎನೆ ಸಂತಸದಿಂದುಬ್ಬುತೆ ಕೊಬ್ಬುತೆ
ತನು ತೀವಿದ ಪುಳಕಂಗಳ ನಾನುತೆ
ಹರನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡೊಲವಿಂ ಬಂದಂ
ನರಜನ್ಮಕ್ಕೆಳಿಸುತೆ ಪೈಸಂದಂ

ಬಂದುತ್ತರ ಭಾಗದ ಶಿವಪುರದೊಳು
ಇಂದುಧರನ ಕರುಣಂ ಮಿಗೆ ಭರದೊಳು
ಶಿವಭಕ್ತನ ಸತಿಯುದರದೊಳಿರುತಿರೆ
ಶಿವಭಕ್ತೆಗೆ ಗರ್ಭಂ ಮೂಡುತ್ತಿರೆ
ನಡೆ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೇ ಜಡನಾಗಿರೆ
ತೊಡೆ ಥಾಳದ ಮೇಳದ ಸುಖಿಯಾಗಿರೆ
ತ್ರಿವಳಿಗಳವಿರಳವಾಗುತೆ ಹಾರಲು
ನವನಾಭಿಯು ಗುಣ್ಪೊಳಗಂ ತೋರಲು
ನಡು ಪೊಂಗುತೆ ಕೀಳ್ಪೊಡೆ ವಳವೇರಲು
ಸಿಡು ಬಾಸೆಗೆ ನಯುವೇರುತೆ ಬೀರಲು
ಪೀನ ಕುಚಂಗಳ ತುದಿ ಕಾಗಿಡುತಿರೆ
ನಾನಾ ರುಚಿ ಕಕ್ಷಮನೊಳಕೊಳುತಿರೆ
ಕಂಬುಗ್ರೀವಂ ತೊಳತೊಳಗುತ್ತಿರೆ
ಇಂಬಿಂ ಮುಖವಳಯಂ ಬೆಳಗುತ್ತಿರೆ

ಅಲರ್ಗಣ್ಣುವಲಯುವಂ ಪಳಿವುತ್ತಿರೆ
ನಲವಿಂ ಕುಂತಳ ವಗ್ಗಳಿಸುತ್ತಿರೆ
ನವವಾಸಂ ಶಿವಭಕ್ತಗೆ ತೋರಲು
ನವಕಾಂತಿಗಳಾ ಮೆಯ್ಯೊಳ್ಪೀರಲು
ಶಿವನಣುಗಂ ಪೊರಮಡಲನುವಾದಂ
ಅವನಿಯನೀಕ್ಷಿಸಲುರೆ ಕಣ್ದೆರೆದಂ
ಸರ್ವಾಂಗಳ್ಸಡಿಲಲ್ಸಡಿಲುತ್ತಂ
ಸರ್ವೇಶನನೊಳಗಳವಡಿಸುತ್ತಂ
ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿಯಿಂ ಶಶಿಯೊಗೆವಂದದಿ
ಮೇರುವಿನಿಂ ಸುರಕುಜವೊಗೆವಂದದಿ
ಪುಟ್ಟಿರ್ದವನಿಗೆ ಸತ್ಯಂ ಪುಟ್ಟಲು
ಮೆಟ್ಟಿದನವನಿಗೆ ಸುಕೃತಂ ಮೆಟ್ಟಲು
ಶಿವನಂ ನೋಡಲು ನೆರೆ ಕಣ್ದೆರೆದಂ
ಸವಿಯಲು ಪ್ರಸಾದಕೆ ಬಾಯ್ದೆರೆದಂ
ಆದಯ್ಯನೆನಿಪ್ಪುದು ತನ್ನಾಮಂ

ಸಾದರಮೀಶಂಗತುಳ ಪ್ರೇಮಂ
ಆಗಿರೆ ಬಾಲ್ಯಮನೊಲವಿಂ ಕಳೆದಂ
ಸಾಗಿಪ ಸುಕುಮಾರತೆಯುಂ ತಳೆದಂ
ಸಂಸಾರದ ಸವಿಗಾಣುತ ಬೆಳೆದಂ
ಹಂಸಂ ಬೆಳೆವಂದದಿ ಮಿಗೆ ಬೆಳೆದಂ

ಬೆಳೆಯಲು ಗುರುಕರುಣಂ ತನಗೊದವಿತು
ತಿಳಿವಿನ ಮುಖವೀಶ್ವರನೊಳಗೊದಗಿತು
ತಿಸುಳಂ ಡಮರುಗವಜಶಿರವಭಯಂ
ನೊಸಲೊಳ್ಕಣ್ವೃಷಭಾರೂಢತೆಯಂ
ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಕಂಡಂ ಶಿವನಿರವಂ
ಪಿಂಗದೆ ಕಂಡಂ ಪರಮನ ವರವಂ
ಸೋಮಯ್ಯನೆ ಗುರು ತನಗೆಂದರಿದಂ
ಸೋಮೇಶಂಗತಿ ಮತಿ ಯೆಂದರಿದಂ

ಇಂತರಿವುತ್ತಂ ಸೇವಂ ಮಾಡುತ್ತೆ
ಸಂತತ ಶಿವಸುಖದೊಳಗೋಲಾಡುತ್ತೆ

ಇರೆ ಯೌವ್ವನವಾದಯ್ಯಂಗಾಗಲು
ಹರಭಕ್ತಿಯು ತನ್ನೊಳು ಪುಟವೇಳಲು
ನೊಸಲೊಳು ಭಸಿತಮನೊಪ್ಪದೊಳಿಡುತಂ
ಎಸೆಯುಲು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಂ ಕೊಡುತಂ
ಶಿವನಂಘ್ರಿಗಳಂ ಚಲುವಿಂ ಮುಟ್ಟುತೆ
ಶಿವಸುಖ ಸಂತಸದೊಳಗೋಲಾಡುತೆ
ಶಿವಗಿತ್ತಾ ವೀಳೆಯುಮಂ ಸವಿವುತೆ
ಶಿವಧೂಪದೊಳಂ ತನ್ನಂ ಪೊರೆವುತೆ
ಬಲವರುತಂ ಲಲನೆಯುರಂ ನೋಡುತೆ
ನಲವಿಂ ಪಶುಪತಿಗಂ ಬಿನ್ನವಿಸುತೆ
ಶಿವನಂ ನೆನೆವುತೆ ಸುಖಮಂ ತಳೆವುತೆ
ಭವನಂ ಪಾಡುತೆ ಭಾವಮನೆಣಿಸುತೆ
ಸರ್ವಂ ಬೆವಹಾರಂಗಳ ತೆರನಂ
ಉರ್ವಿಯೊಳಗೆ ಪರಿದಾಡುವ ತೆರನಂ
ಕೂಡಿದ ಮೊದಲಂ ಲಾಭದ ಪರಿಯಂ
ನೋಡಲು ಲೆಕ್ಕದ ಗಣಿತದ ಪರಿಯಂ
ಕಲಿಸಿದನಾದಯ್ಯಂಗಾ ಜನಕಂ
ಕಲಿಸಲು ಪುತ್ರನ ಕಣ್ಣಂ ಮನಕಂ
ಮಾಯಾ ವೆವಹಾರಂ ತಿಳಿವುತ್ತಿರೆ
ಆ ಯೌವ್ವನದಿಂದಂ ಗರ್ಜಿಸುತಿರೆ
ಪಿತನಾದಯ್ಯನ ಪರಿ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಂ
ಸತತಂ ಸಂತಸದಿಂ ಬಾಳುತ್ತಂ

ಮಗನಂ ಕರೆದೆಲ್ಲಮನಾಳೋಚಿಸಿ
ಸೊಗಯಿಪ ಭಂಡಂಗಳ ನೊಲಿದೊಪ್ಪಿಸಿ
ಪಲವೆತ್ತಿನೊಳಂ ತೀವುತ್ತೋವುತೆ
ಪಲವುಂ ದೋಣಿಗರಂ ಕರದೀವುತೆ

ಪುತ್ರಂಗೆಲ್ಲವನಪ್ಪೈಸುತ್ತಂ
ಪತ್ತು ಸಹಸ್ರಂ ಪೊಂಗಳ ತರುತಂ
ಪುತ್ರನ ಕೈಯ್ಯೊಳ್ಕೊಟ್ಟಂತೆಂದಂ
ಉತ್ತಮ ವಸ್ತುಗಳಂ ಕೊಳ್ಳೆಂದಂ
ಪುಲಿಗೆರೆಯುಣಿಗೆರೆಯುಂ ಪುರದೊಳಗಂ
ನಲಿವಿಂ ಪಲವುಂ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗಂ
ಪರಿದಾಡುವುದೆಲೆ ಕಂದ ಎನುತ್ತಂ
ಹರನಂ ನೆನವುದು ಮರೆಯದೆನುತ್ತಂ
ಸೋಮಯ್ಯಂ ನಿನ್ನೊಡನೇ ಬಪ್ಪಂ
ಸೋಮಯ್ಯಂ ಚಿತ್ತದೊಳೊಲವಿಪ್ಪಂ
ಲೋಭದೊಳಿಪ್ಪದು ಸರ್ವ್ವ ಯುವಾಗದು
ಲಾಭವನರಿವುದು ಮರೆದಿರಲಾಗದು
ಎನೆ ನಸುನಗುತಾದಯ್ಯಂ ನುಡಿದಂ
ಮನಸಿಜ ಹರನಣುಗಂ ನೆರೆ ನುಡಿದಂ
ಮೊದಲೀಶನ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೆ ಲಾಭಂ
ತದನಂತರವಿನ್ನುಂಟೇ ಲಾಭಂ
ಎನುತಾಗಳೆ ಪಿತನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡಂ
ಮನದೊಳು ಸೋಮಯ್ಯನನೆಡೆಗೊಂಡಂ
ನಡೆತಂದಂ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾದಯ್ಯಂ
ನಡೆ ತರುತಿರ್ದಂ ಶಿವನಾದಯ್ಯಂ

ಇತ್ತಲು ಸುರಸತಿ ಶರ್ವನ ಸಭೆಯೊಳು
ಉತ್ತಮಗುಣ ನಿಧಿ ಜನನದ ವಶದೊಳು
ಸಲುತಂ ಪುಲಿಗೆರೆಯೊಳು ಬಂದೊಪ್ಪುವ
ಸಲೆ ಸವಣರ್ಸಂತಸದಿಂದೊಪ್ಪುವ
ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಬಸದಿಯ ಪೂಜಾರಿಯ
ಅರುಹಂತನನರ್ಚಿಪ ಪೂಜಾರಿಯ
ಹರುಷದಿ ಯುವನಾ ಲಲನೆಯ ಬಸಿರೊಳು
ಅರುಹಂತನ ಪಾಷಂಡ ಕಗ್ಗೆಸರೊಳು

ಪಂಕಜದಂತಿರೆ ಪುಟ್ಟಿದಳೊಲವಿಂ
ಪಂಕವನೆಂದುಂ ಪೊರ್ದದೆ ನಲವಿಂ

ಪುಟ್ಟಲು ಪದ್ಮಾವತಿ ಯೆನೆ ನಾಮಂ
ಗೊಟ್ಟರು ಪಿತೃಮಾತೆಯರತಿ ಪ್ರೇಮಂ
ತಾನಾಗಿರೆ ಶೈಶವಮಂ ಕಳೆದಳು
ನಾನಾಭರಣಂ ರಂಜಿಸೆ ಬೆಳೆದಳು
ಸಸಿಕಳೆಯಂದದಿ ಕೌಮುದಿಯಂದದಿ
ಬಿಸಕಂದದ ಕಂದದ ಮುಗುಳಂದದಿ
ತಳೆದಳು ಪದ್ಮಾವತಿ ವಿಭ್ರಮಮಂ
ತೆಳೆದಳು ನವ ಯೌವ್ವನ ಭೂಷಣಮಂ
ನಡು ನಡೆ ನುಡಿಗಳು ಕಿರಿದಾಗುತ್ತಿರೆ
ಮುಡಿಮೊಲೆ ಜಘನಂ ಪಿರಿದಾಗುತ್ತಿರೆ
ಭಾಳತಳಂ ನಯುಮಂ ಕರೆವುತ್ತಿರೆ
ತೋಳ ಮೊದಲು ಪೊಗರಂ ಸೂಸುತ್ತಿರೆ
ಅಳಕಂ ನೊಸಲೊಳು ರಂಗಂಬೊಗುತಿರೆ
ತಿಳಕಂ ಕಾಂತಿಯು ಮರೆಯೊಳು ನಿಂದಿರೆ
ತರದಿಂ ಬಾಲ್ಯದ ತೆರೆ ಸರಿವುತ್ತಿರೆ
ನಿರುತದ ನಲವಿಂ ಯೌವ್ವನ ವೊಪ್ಪಿರೆ
ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯಂ ನೋಟಂ ಕೆದರಲು
ಪುಷ್ಪಶರಂ ಮನದೊಳು ಮಿಗೆ ಹೆದರಲು
ತೊಡಿಗೆಯ ನಿಸದಂ ವಾದ್ಯಗೈಡುತ್ತಿರೆ
ನಡೆ ಸುಗತಿಗಳಂ ಮೇಳೈಸುತ್ತಿರೆ
ಯೌವ್ವನಮಲ್ಲಿ ಸುಪಾತ್ರಮದಾಗಿರೆ
ಅವ್ವಳಿಸುವ ವಿಟರೆದೆ ಬಿರಿವುತ್ತಿರೆ
ತನಗೊಳಗಾದಯ್ಯನ ನರಸುತ್ತಂ
ಮನುಜರನಾವಗ ವೊಲ್ಲದಿರುತ್ತಂ
ಇರೆ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳರಿಯದೆ ಮರುಗುತ
ಹರೆಯದೊಳಾರುಮನೊಲ್ಲಳಿದದ್ಭುತ

ಈ ಸುಖವಿನ್ನಾರಿಗೆ ಇರ್ದಪುದೋ
ಈ ಸೊಬಗಿನ್ನಾರಂ ಸಾರ್ದಪುದೋ
ಎಂದುಮ್ಮಳದಿಂದಂ ನೋಡುತ್ತಿರೆ
ಅಂದಂದಿಂಗತಿ ಚಿಂತೆಯೊಳಿರುತಿರೆ

ಬರುತಿರ್ದಂ ಶಂಕರನಾದಯ್ಯಂ
ದುರಿತ ಕುಳಂಗಳ ನೆರೆ ಪೊಯ್ವಯ್ಯಂ
ಪುರದೊಳಗೆಲ್ಲಂ ಕಾವುಳ ನೆಗೆಯಲು
ಅರುಹಾಗಾರದೊಳದ್ಭುತ ಪೊಗೆಯಲು
ಸುರಹೊನ್ನೆಯು ಬಸದಿಯು ಜಿನನಳುತಿರೆ
ಅರುಹ ವ್ರತಿಗಳ್ಕೌತುಕವೆನುತಿರೆ
ಪುಲಿಗೆರೆಯೊಳು ಪೊಕ್ಕಂ ಶಿವಭಕ್ತಂ
ಕಲಿಭಲಿ ಸೌಮ್ಯಭಾಷಾಯುಕ್ತಂ
ಪುಗುತಂ ಬಸದಿಗಳಿದಿರಿರೆ ಕಂಡಂ
ಮಿಗೆ ಬಗೆಯೊಳಗೆ ನಿರೋಧಂಗೊಂಡಂ
ಅರಸುತ ಬಂದಂ ಹರನಾಲಯಮಂ
ಹೆರೆಯಂ ಸೂಡಿರ್ದನ ಮಂದಿರಮಂ
ಕಂಡಂ ಹೋಜೇಶ್ವರನಿಪ್ಪಿರವಂ
ಕಂಡಂ ಮೂಲಸ್ಥಾನದ ವರವಂ
ಅಲ್ಲಿಯೆ ಬೀಡಾರಂ ತನಗಾದುದು
ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುವಿನಾಲಯಮಾದುದು
ಬಂದ ಸುವಸ್ತುವನಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತಂ
ಬಂದ ಗ್ರಾಹಕ ತತಿಗೀವುತ್ತಂ
ಮೊದಲುಂ ಲಾಭಂಗಳ ನೋವುತ್ತಂ
ಸದಮಲ ಚಿತ್ತಂ ಸುಖದೊಳಿರುತ್ತಂ'

ಒಂದು ದಿನಂ ನೇಮಂ ಮಾಡುತ್ತಿರೆ
ಇಂದುಧರನ ಭಕ್ತಿಯನೊಳಕೊಂಡಿರೆ
ಪುಳುಕದ ಸಂದಣಿಯಿಂ ಪರುಶನಮಂ
ಜಳಬಿಂದುಗಳಿಂದಂ ದರುಶನಮಂ

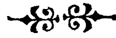
ಮಾಡುತ ಪಾದೋದಕಮಂ ಕೊಳುತಂ
ನೋಡುತೆ ಹರಕರುಣಮನೆಡೆಗೊಳುತಂ
ಭರದಿಂ ಪ್ರಸಾದ ಜೀವಕನಾದಂ
ಹರಪದ ಪಂಕಜ ಭಾವಕನಾದಂ

ಪಟ್ಟಣಮಂ ನೋಡಲು ಪೊರಮಟ್ಟಂ
ನೆಟ್ಟನೆ ಸುಖನಿಕರದೊಳಳವಟ್ಟಂ
ಸುಕುಮಾರ ಶಿರೋಮಣಿ ಬರ್ಪಂದದಿ
ಅಕಳಂಕ ಸುಧಾಕರ ಪೊಳೆವಂದದಿ
ನಲವಿಂ ಪದುಮನ ಸಖ ಬಪ್ಪಂದದಿ
ಸುಲಲಿತ ಸೌಂದರ್ಯಂ ನಡೆವಂದದಿ
ಜಂಗಮ ಸುರತರು ನಡೆತಪ್ಪಂದದಿ
ಲಿಂಗದ ಮಹಿಮಾನಿಧಿ ಬಪ್ಪಂದದಿ
ಮೆಲ್ಲನೆ ಪುರವೀಧಿಯೊಳಂ ಬರುತಿರೆ
ಬಲ್ಲಿದನಾದಯ್ಯಂ ಬರುತಿರೆ ಇರೆ

ಪ್ರಥಮಸ್ಥಲ ಸಂಪೂರ್ಣ

ದ್ವಿತೀಯಸ್ಥಲ.

ಕಂದ— ಪುಲಿಗೆರೆಯ ಪುರಜನಂಪೂ।
ವಲಿಗೆದರಿದ ಪುಷ್ಪಸೌರ ಭಾಸ್ವಾದಮವಾ ।
ಕುಳಿತ ಮಧುಕರ ಮುಖೋದ್ಗತ।
ಕಳರವವೀಧಿಯೊಳೆ ಬರಲಾದಯ್ಯಂ॥

ಗದ್ಯ— ಇಂತು ಪುರವೀಥಿ ನಿರೀಕ್ಷಣ ಸಂಜನಿತ ಹರುಷ ಪುಳಕ ಶರೀರಂ, ಸುಖನಿಕರ ಮುಖಾವಲೋಕನನಾಗುತ್ತಂ ಬರೆವರೆ ಮುಂದೆ ಸುಧಾಧವಳಿತ ಸೌರಭಾದಿ ವೇದಿಕಾಸ್ತಂಭಂಗಳ ನಡುವೆ ಹಂಸ ಕುಳ ಕೀರ ಕುರವಕ ಸರಸೀರುಹ ಲತಾವಳಿಗಳ ತಂಡಣೆಯಿಂ ಕೊಳನಂತೆ ವಿರಾಜಿಪ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯುಂ ಭೊಂಕನೆ ಕಂಡು ಸ್ನೇಹಂ ಕವಿದು ಆರ್ತಂ ತಲೆದೋರಿ ತಾತ್ಪರ್ಯಂ ಕೈಮಿಕ್ಕು ಲವಲವಿಕೆ ಬೆಳೆದು ಸವಿನೋಟಂ ಸಂದಣಿಸಿ ಸೌಂದರ್ಯದ ಮದಂ ಸೀಮೆಯ ನೊಳಕೊಳಲಾರದೆ ಲಾವಣ್ಯದ ರಸದೊಳು ತಾಂ ಮುಳುಗಿ ನೋಡಲರಿಯದೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ವಿಲೋಚನದ ಬಳಿಸಂದು ಮನದೊಡನೆ ಭಾವಂ ಬಲಿದು ಸಾತ್ವಿಕ ರಸಪರವಶದಿಂ ಮಿತ್ರರ ಮೇಲೆ ಮೆಯ್ಯನೀಡಾಡಿ ಪರಮಹಂಸನಂತಿರ್ದ ಆದಯ್ಯನಂ ಪದ್ಮಾವತೀದೇವಿ ಬೋಂಕನೆ ಕಂಡು ನವಯೌವ್ವನವಂ ಮುಂಗಾಣ್ಕೆಗೊಟ್ಟು ರೂಪನೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನೋಟವುಂ ಇಂಬುಗೊಟ್ಟು ಆಸೆಯುಂ ನಿಮಿರ್ತೆಗೊಟ್ಟು ಚೆಲ್ವಂ ಸೂರೆಗೊಟ್ಟು ಪ್ರೇಮರಸಂ ತೀವಿ ಮನಂ ನನೆ ಏರಿ ತವಕಂ ಬೀಗಿ ತನುವರಲ್ಚಿರಲಿರ್ಜರ ಪರ್ಬುಗೆಯ ನೇಹಮಂ ಮಿತ್ರಜನಂ ಕಂಡು ಕಮಳಾಕರಕ್ಕೆ ಹಂಸಮಿಥುನಂಗಳಂ ತಪ್ಪಂತೆ ತಂದು ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಸೆಜ್ಜೆಯರಮನೆಯ ಮೃದುತರ ಹಂಸ ತೂಲ ತಲ್ಪದೊಳು ಸುಖಮಿಥುನಮನೊಲ್ದಿರಿಸುವಂತಿರಿಸಿ ಸಖೀ ಜನಂ ಕೃತಕ ಸಂಕೇತ ಗಮನಸ್ಥಾನವಾದರಿತ್ತಲು,

ಪದ್ಮಾವತಿಯುಂ ಆದಯ್ಯನುಂ ಗಾಢಾಲಿಂಗನದ ಮುತ್ತಿಗೆಯತ್ತಲಗ್ಗಳವಾಗಿ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೊಳಗುಗೊಟ್ಟು ಲಜ್ಜಾರಸಂ ಬೆಂಗೊಟ್ಟು ಅಭಿಮಾನದ ಕೋಂಟೆ ಕೋಳುವೋಗಿ ಧೈರ್ಯದ ಕದಂದೆರೆದು ಕರಣಂ ಕಲಿವಿಲಿಯಾಗಿ ಸುಖಂ ಸೂರೆವೋಗಿ ಮನಂ ಪಿಡಿವಟ್ಟು ಮುಟ್ಟಿದ ಸುಖ

ಮಂ ಸೋಮನಾಥನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂ ಸವಿವುತ್ತಿರ್ಪ ಸುಖ ಸಮಯದೊಳಂ ಮುನಿಸಿಲ್ಲದ ಕಲಹಂ ಕೋಪವಿಲ್ಲದ ಖಾತಿ ಭಂಗವಿಲ್ಲದ ಸೋಲಂ ಭಾರ ವಿಲ್ಲದ ಬಳಲ್ಕೆ ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲದ ನಿಡುಸುಯ್ ತಣಿವಿಲ್ಲದ ತೃಪ್ತಿ ಅಗಲ್ಕೆ ಇಲ್ಲದ ವಿರಹವಾತುರಿಸಿ ಚಿತ್ತ ಭೂಮಿಯೊಳೊಳಪೊಕ್ಕು ನೇಹದ ಬೀಜಂ ದೇಹ ಮನ್ಮಥ ಘಟ್ಟಿ ಯಂತ್ರದಾಟದೊಳ್ಪುಟ್ಟಿದ ಸ್ವೇದ ಜಲದಿಂ ತಳಿತು ಪುಳು ಕದಗೆಯೊಯ್ದು ನಳನಳಿಸಿ ಬೆಳೆದ ಮಕರಕೇತನುದ್ಯಾನದೊಳು ವಿಸಟಂ ಬರಿವ ವ್ಯಾಕುಳಾಕ್ಷರಂ ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಯ ಧ್ವನಿಯನಿಂಬುಗೊಳುತಿರೆ ಕುಣಿವ ಳಕಂ ಶಿಳೀಮುಖಂಗಳನನುಕರಿಸೆ ನರು ಸುಯ್ಯಲರೆಂಬ ಗಂಧವಾಹಂ ಸುಳಿ ಯೆ ಗಾಢಾಲಿಂಗನದ ಲತೆವನೆಯೊಳಗೆ ಸಮಸುಖ ಸಾರ್ವಭೌಮರಾಗಿ ತಮ್ಮೊಳು ತಮ್ಮನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದೇನುಮನರಿಯದೆ ತಾವಿಬ್ಬರೊಬ್ಬರಾ ದಂತೆರಡನರಿಯದೆ

ಪಲಕೆಲವು ವತ್ಸರಂಮಿರ್ದೊಂದು ದಿನವಾದಯ್ಯನುಂ ಪದ್ಮಾವತಿ ಯುಂ ಒಂದಾಗಿ ಬಿನದದಿಂ ವ್ಯಾಘ್ರಪುರದ ಪೊರಗಣ ಪೂರ್ವ ತಟಾ ಕದಪರಭಾಗದ ತರುವನದೊಳು ಶುಕಪಿಕ ಹಂಸ ಮಯೂರಕೀರ ಲೀಲಾ ನಿರೀಕ್ಷಣಾಸಕ್ತರಾಗಿರಲಲ್ಲಿಗೆ ನೀಳ್ದ ಕೆಂಜೆಡೆಯಿಂ ತಾಳ್ದ ಕುಂಡಲದಿಂ ಉಟ್ಟ ಪುಲಿದೊವಲಿಂ ತೊಟ್ಟ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆಯಿಂದಿಟ್ಟ ಭಸಿತದಿಂ ಪೊಳೆವ ಕಣ್ಣಳಿಂ ಬೆಳೆಪ ಗಂಡಸ್ಥಲದಿಂ ತೊಳಪ ಸುಲಿಪಲ್ಲ ವಿಳಾಸದಿಂ ಮೆರೆವ ಪ್ರೈವಳಗು ಬನಕ್ಕೆ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳಂ ಸೂಸೆ ಸತ್ಯದಂತೆ ಪುಣ್ಯದಂತೆ ಭಕ್ತಿಯಂತೆ ಬರು ತಿರ್ಪ ತಪೋಧನಮೂರ್ತಿಗಳ ಆದಯ್ಯಂ ಕಂಡು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದಿದಿ ರ್ವಂದು ಅಷ್ಟಾಂಗ ಪ್ರಣುತನಾಗಿ ನಿಂದಿರ್ದು 'ದೇವ ಎತ್ತಣಿಂ ಬಿಜ ಯಂಗೈದಿರಿ ಕಂಗಳ ಕಾಂತಿ ಕುಂದಿದವು ಮುಖಮಂಡಲಂ ಕೊರಗಿದವು ಪುಣ್ಯೋದರಂ ಒಡವಾದುದು ಬೆಸಕೈವೆನೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದ ಭಕ್ತನ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಿ ಎಲೆ ಮಗನೆ ಮುಂದರಿಯದೆ ಬಂದೀ ಊರಂ ನಿನ್ನೆ ಪೊಕ್ಕುನ್ನತಿಗೆಟ್ಟ ಬಸದಿಗಳಂ ಬತ್ತಲೆಯ ಬೊಂಬೆಗಳಂ ಕಂಡು ಬೆಗಡುಗೊಂಡು ಬೇವಿನ ವನಮಂ ಪೊಕ್ಕಂತೆ ಪೊಲಗೇರಿಯಂ ಸಾರ್ದಂತೆ ದೆಸೆಗೆಟ್ಟು ತೃಷೆಯಡಗದೆ ಪತ್ತುಪವಾಸಂ ಪತ್ತಿ ನಡೆಯುಡುಗಿ ತ್ರಾಣಂ ಮರತು ಕಂದಿ ಕುಂದಿ ನೊಂದು ವ್ಯಾಘ್ರಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ವ್ಯಾಘ್ರಮು ಖಮಂ ಕಂಡಂತತಿ ಭಯದಿಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ತಟಾಕದೇ ರಿಯ ಮೇಲೆ ಬರುತಂ ಭಸ್ಮಾವಶೇಷ ಲಲಾಟನಾಗಿರ್ದ ನಿಮ್ಮಂ ಕಂಡೆ

ವಿನ್ನೆಲ್ಲಿಗಂ ಪೋಗಲಾರೆವೆಂದೊಂದು ನಿರುಪಮಸ್ಥಲದ ನೆಳಲ ಹೊಸ ಹಸಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಳಲ್ದು ಪಟ್ಟಿರಲವರಂ ಕಂಡು,

ಕಣ್ಣೀರಂ ತೀವಿ ಕುಕ್ಕುಳಂಗುದಿದು ಶೋಕರಸದೊಳಾಳ್ದು ದೈನ್ಯದಿಂ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೋಡಲಾಕೆಯನುಕೂಲಾಲೋಚನೆಯನರಿದು ಸಂತಸಮನಾಂತು ದೇವದೇವ ಪುರದೊಳು ಪೊಕ್ಕತಿಬೇಗದಿಂ ಬೋನಮನನುತರಿಸಿ ತಳುವುಮಾಡದೆ ಬರ್ಪೆನನ್ನೆವರ ಈ ನೆಳಲೊಳಿಲ್ಲಿಯೆ ನೆಲಸಿರ್ಪುದೆಂದು ನಲವಿಂ ಬಿನ್ನೈಸೆ ಸಂತಸಂಬಟ್ಟು ನೀನೆ ಸರ್ವಸಾಧನಮಂ ಬೇಗ ಮಾಡೆಂದು ಕಳುಪೆ ಬಂದು ಪುರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಂಗಳಂ ತಂದು ಪದ್ಮಾವತಿಗೊಪ್ಪಿಸಲೊಡಂ ದಿವ್ಯ ಪರಿಮಳದಿಂ ಸವಿಯಂ ಸಾಲಿಡುವವ್ಯತಾನ್ನಮನತ್ಯಾದರದಿಂ ಮಾಡುತ್ತಿರೆ ಅತ್ತಲಾ ದಯ್ಯಂ ತಪಸ್ವಿ ಪಸಿವನೆಂದು ಬೇಗ ಬಂದು ನಿಳಯಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಮೊಗಮಂ ನೊಡಲಾಕೆ ಒಡೆಯುರಂ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತರುವುದೆನೆ ಅತ್ತಲ್ವನಕ್ಕೆ ಪೋದನಿತ್ತಲು,

ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಪಿತನಪ್ಪ ಪಾರಿಷಪಂಡಿತಂ ಮೇರೆಗೆಟ್ಟ ಮತಿಹೀನಂ ಕೋಪಣದಿಂ ಬಂದ ಹೊಸ ಋಷಿಯರೆನಿಪ ನೀಚರಿಗೆ ಚರಿಗೆಯಂ ಪೇಳೆ ಬರಿಯ ಭಂಡರುಂ ಲೋಚಿನಂ ತಾಲ್ಯರುಂ ಬೆತ್ತಲೆಯ ಭ್ರಷ್ಟರುಂ ಕಂಚವ ಖೂಳರುಂ ತಟ್ಟುಗಳ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳುಂ ನಾರುವಾಯ ನರಕಿಗಳುಂ ಸರ್ವ ಮಲಭಾಂಡರುಂ ನೆರೆದು ಬಂದು ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿಸೆ ಪಾರಿಷ ಪಂಡಿತಂ ಕಂಡು ಪೇಳ್ದುದೊಂದು ಮುಡಿ ಬಂದುದು ನಾಲ್ಕುಡಿಯಾಯ್ತಿನ್ನೇನಂ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ತನ್ನ ಸತಿಯಂ ಕರೆದು ಕೇಳಲದಕ್ಕಂಜಲುಬೇಡ ನಮ್ಮ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಗಂಡಂ ಗೊರವರ್ಗೆಂದು ಮಾಡಿಸಿದ ಬೋನಮಿರ್ದಪುದೇಳಿ ಎಂದು ಮುಗಳಂ ಕರೆದು ಕೆಸರ ಕೊರತೆಗೆ ಕತ್ತುರಿಯಂ ಕೊಳ್ವಂತೆ ಸುಣ್ಣದ ಕೊರತೆಗೆ ಬೆಳ್ದಿಂಗಳಂ ಬಳಸುವಂತೆ ಮಸಿಯ ಕೊರತೆಗೆ ಮಾಣಿಕವಂ ಕೂಡುವಂತೆ ಬೇಲಿಯ ಕೊರತೆಗೆ ಕಲ್ಪತರುವಂ ತರಿವಂತೆ ಕಸದ ಕೊರತೆಗೆ ಕರ್ಪುರದ ರಜವಂ ಬೆರಿಸುವಂತೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯಂ ಬೋನವಂ ಬೇಡೆ ಪದ್ಮಾವತಿ ನಡನಡುಗಿ ಬೇಡ ಬೇಡ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ಬಾಗಿಲೊಳ್ನಿಲೆ ಚಂದ್ರಕಳೆಯಂ ರಾಹು ಪಿಡಿವಂತೆ ಪಿಡಿದು ಒಳಪೊಕ್ಕು ಕೊಂಡು ಪೋಗಿ ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಜಿನಪ್ರತಿಮೆಗೆ ಮಾರಿಯಂ ತಪ್ಪಂತೆ ತಂದು ಕಾಡುಗಿಚ್ಚಿಂಗೆ ತುಯ್ಯಲ ಸೂಡುವಂತೆ ಸುಧೆಯಂ ನಾಯಿಗೆ

ರೆವಂತೆ ಪಂಚಭಕ್ಷ್ಯವುಂ ಪಾಯಸಂಗಿಳ್ಸುವಂತೆ ಫಳರಸವುಂ ಒಳಂಗಿ
ಳ್ಸುವಂತೆ ತಂದು ಬಿತ್ತಲೆಯ ಬಣಗುಗಳಿಗಿಕ್ಕಿ ಕೆಂಗೈಗಳೊಳು ತಮ್ಮ
ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಕರ್ಮಶೇಷವನುಂಬಂತುಂಡು ಚಂಡಿಗಳಿಲ್ಲಂ ಪೊರಮ
ಡುವ ಸಮಯದೊಳು,

ಬಳಲ್ದ ತಪೋಧನ ದೇವರ್ಗೆ ಕೈಗೊಟ್ಟು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೊಡಗೊಂಡು
ಬರ್ಪಾಗಳು ಬೆಳಗಿನ ಮುಂದಣ ಕತ್ತಲೆ ಪರಿವಂತೆ ಪುಣ್ಯದ ಮುಂದಣ
ಪಾಪಂ ಪರಿವಂತೆ ನೋಡೆ ನೋಡೆ ಋಷಿಯರ್ಸರಿದು ಪೋಗಲಾದಯ್ಯಂ
ಸಂದೇಹಿಸುತ್ತಂ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡುವಾಗಳ್ ಇರುಳ ತಾವರೆಯಂತೆ
ಹಗಲ ಚಂದ್ರಮನಂತೆ ಮಸಿ ಪತ್ತಿದ ಸುವರ್ಣ ಪುತ್ತಳಿಯಂತೆ ಕಂದಿರ್ದ
ಪದ್ಮಾವತಿಯಂ ಬೆಸಗೊಳಲು ನುಡಿಯಲಮ್ಮದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಸೆರೆ ಬಿಗಿದು ಭೀತಿ
ಗೊಂಡಾಗ ತಮ್ಮ ತಾಯ್ತಂದೆಗಳು ಬಲ್ಪಿಂ ಮನೆಯಂ ಪೊಕ್ಕು ಬೋನಮುಂ
ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಋಷಿಯರ್ಗಿತ್ತರಿನ್ನಿವರ್ಗೆ ಬೋನಮಂ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂದು
ನುಡಿಯಲಾ ನುಡಿಗೊಪ್ಪಿ ಸತ್ತು ಹುಟ್ಟಿ ಕೆಂಪಡರ್ದ ಕಂಗಳಿಂ ಕೆತ್ತುವ
ಮೀಸೆಯಿಂ ಒತ್ತುವ ಕರಣಂಗಳಿಂ ಒತ್ತುವಾಸೆಯಿಂ ಮುತ್ತುವ ಕೋಪದಿಂ
ಕನಲ್ದು ನೋಡುತ್ತಿವಳಂ ಕೊಂದೊಡಂ ಪಂಡಿತನಂ ಖಂಡಿಸಿದೊಡಂ ತಪೋ
ಧನನಂ ತಣಿಸಿದಂತಾಗದೆನುತ್ತಂ ಒಳಗೊಳಗೆ ಹೊತ್ತಿ ಹೊಗೆವ ಜೈನರ
ಸಾವಿನ ಸಂಚಕಾರದುರಿ ಕೋಪಮಂ ಬೈತಿಟ್ಟು ತಪೋಧನನಂ ನೋಡಿ
ಎನ್ನೊಡವೆ ನಿಮಗೇಕೆ ಸಲ್ವುದು ಪಾಪಿಯ ಒಡವೆ ಪುಣ್ಯಕಪ್ಪುದೆ ಎಂದ
ನುತಾಪದಿಂದವರನೊಡಗೊಂಡು ಪೋಗಿ ನವಫಲವಿಕ್ರಯ ವೀಥಿಯೊಳು
ಕದಳೀಫಳ ದ್ರಾಕ್ಷ ಖರ್ಜೂರ ನಾರಿಕೇಳಾದಿ ಫಲಂಗಳಿಂ ತಪೋಧನನಂ
ಕಳಿಪಿ,

ಆದಯ್ಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದುಮ್ಮಳದಿಂ ಪಟ್ಟಿರಲಲ್ಲಿಗೆ ಪದ್ಮಾವತಿ ಬಂದಾ
ದಯ್ಯನನಾರೋಗಣೆಗೆಬ್ಬಿಸೆ ಕನಲ್ದು ಕಿಡಿಂಡಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ದೇಹಮಂ
ಛಿನ್ನಪತ್ರವಾಗಿ ಬಿಸುಡವೇಳ್ಪುದಲ್ಲದೊಡೆ ಒಂದುಸಮಾ.ವನಾದೊಡಂ
ಮಾಳ್ಪೆನಲ್ಲದೂಟಮಿಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದ ಮಾತಂ ಕೇಳ್ದು ಮಗಳ ಮೋಹಕ್ಕೆ
ಮಾತೆಪಿತರ್ಬಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆಲ್ಲಾ ತೆರದಿಂದೊಲ್ಲದಿರೆ,

ಇಂತಪ್ಪೈಶ್ವರ್ಯವೆಂತಾದೊಡಂ ತಾನರ್ಚಿಪ ಸೋಮನಾಥನಂ
ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಬಸದಿಗೆ ತಂದಡಲ್ಲದುಂಬನಲ್ಲ ತನ್ನಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲೇ
ಕೆಂದು ನುಡಿಯೆ ಪಾರಿಷಂ ಕೇಳ್ದು ನೆಟ್ಟನೆ ನುಡಿದ ಕಟ್ಟಣಕಮುಂ

ತೊಟ್ಟನೆ ಕಿವಿಯಂ ಮುಟ್ಟಿ ಘೂರ್ಮಿಸಿ ಗಜರಿ ನುಡಿದಂ ಆದಕ್ಕಾದಯ್ಯಂ ಕೇಳಲೊ ಮರುಳು ಜೈನ ನೀಂ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮನವುಂ ಪ್ರೇರಿಪ ನೀಶ್ವರಂ ನೀನೆಂದಂತೆ ಜಿನನಂ ಇಬ್ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಪತಿಸೋಮ ನಾಥನಂ ಬಿಜಯಂಗೈದಲ್ಲದೂಟವಿಲ್ಲೆಂಬ ನೇಮಮುಂ ಕೈಕೊಂಡೆಂ ಕೊಂಡೆನೆಂದು ಗದ್ದುಗೆಯಂ ಪೊಯ್ದಾಸ್ಫೋಟಿಸಿ ನಿಂದಿರ್ದು ಪುಲಿಗೆ ರೆಯಿಂ ಪೊರಮಡುವಾಗಳೊಡನೊಡನೆ ಬರ್ಪ ಪದ್ಮಾವತಿಯುಂ ಕಂಡು ಸೋಮನಾಥನಂ ತಂದಪೆಂ ಪುಸಿಯಲ್ಲಂಜದಿರೆಂದು ಸ್ತ್ರ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ಸಾಗಿಸಿ ನೋಡೆ ಪಿಂತಿರಲಾಕೆಯುಂ ನೀವೆಂದು ಬರ್ಪನ್ನೆಗಂ ಅಶನ ವ್ರತಮುಂ ಕೈಕೊಂಡೆಂ ಪೆರಪಿಂಗಿ ನಿಲೆ,

ಸತ್ಯ ನಿಧಿಯೆನಿಪ ಸತ್ಯ ಶರಣನುತ್ತರಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ವಿಭೂತಿಯ ವೀರಂ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಭದ್ರಗಜಂ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಪಂಚಾನನುಂ ಜೈನಕುಲ ಕುಮುದ ಮಾರ್ತಂಡನೆನಿಪಾದಯ್ಯಂ ನಡೆದು ಬರುತಂ ಗಿಡಮುಂ ಮುಳ್ಳುಂ ಮಳೆಯುಂ ಸರಿಯುಂ ದರಿಯುಂ ಹಳ್ಳಂ ಕೊಳ್ಳಂ ಗಟ್ಟ ಬೆಟ್ಟಂ ಗಳೆನ್ನದೆ ಹುಲಿ ಕರಡಿ ಸಿಂಹ ಶಾರ್ದೂಲಂಗಳಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಮಳೆ ಬಿಸಿಲು ಗಾಳಿಗಳಂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಕ್ಷುತ್ತು ತೃಷೆ ನಿದ್ರೆಗಳೆನ್ನದೆ ನಡೆವೆಡೆಯೊಳಂಗಾಲು ಮೊನೆಗಲ್ಲೊತ್ತಿ ಹಲ್ಲಯಿಸಿ ಬಿರಿದು ಬಿಸಿ ನೆತ್ತರ್ಜಿಗುರ್ತು ರಕ್ತಪಂಕದಿಂ ಮುಳ್ಳು ಕಡ್ಡಿ ದಸಿಗಳ್ಪತ್ತಿ ಮೆತ್ತಿದೊಡಂ ಕರಯುಗಮಂ ಕಂಪಿಸಿ ಬಸಿರ್ಬತ್ತಿ ಬಾಯ್ಬತ್ತಿ ಪಲ್ಗೋರಿ ಬೆನ್ನು ಕುಸಿದು ಮೊಗ ಒಣಗಿ ಕಣ್ಗಂದಿ ಕಾವುಳಂ ಕವಿದೊಡಂ ಸೋಮನಾಥನ ದರ್ಶನಭರಭರಿತ ಸರ್ವಾಂಗಂ ಬಗೆಗೊಳ್ಳದೆ ಭಾವಿಸದೆ ಸರ್ಪಭೂಷಣನ ಧ್ಯಾನದಿಂದಿಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ದಿನಮಾ ತೆರದೊಳಾ ತುರದಿಂ ಬರ್ಪಲ್ಲಿ,

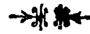
ನೆತ್ತರ್ಗಲ್ಲೆಗಳಿನುಗುಳ್ವ ಪದತಳದಡಿ ಇಡಲ್ಬಾರದೊಡೆ ಕುಳ್ಳಿರ್ದುಂ ಕುಳ್ಳಿರಲ್ಪಡೆಯದೆ ಪೊರಳ್ದುರುಳ್ದು ಬರುತ್ತೊಂದು ಬೆಲ್ಲವತ್ತದ ಮರದ ನೆಳ ಲೊಳ್ವಿಗತಚೇತನಂ ಪಥಶ್ರಮ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಬರಲಲ್ಲಿಗೆ ಚೇಲಾಳನ ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭಂ ಅರಿವಾಳ್ತಾಂಡರ ಎಲುದೋರಿ ಸರಸವಾಡುವ ಸುಲಭಂ ವಹಿ ಲಯ್ಯನ ಓವದೆ ನೋಡುವ ದಯಾಭರಿತಂ ತಿರುಕುರುಪೆತೊಂಡರ ಇರದೆ ಕಾಡುವ ದಯಾಪರಂ ಸಾಯ ಬಡಿದು ಕಿವಿಯನೂದುವ ಕರುಣಿ ಎನಿಪ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದೊಡೆಯಂ ಸೋಮನಾಥನೋರ್ವ ವೃದ್ಧ ಮಹೇಶ್ವರನಾಗಿ ಕೊಡೆ ಕಮಂಡಲಂ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಂ ನೊಸಲಭಸಿತಂವೆರಸಿ ಆ ದಾರಿಯಿಂ

ಬರ್ಪಂತೆ ಬಂದಾದಯ್ಯನ ಮುಂದಿಳಿವಿದಂತೆ ನಿಂದಿರೆ ಮಗನೆ ಮಗನೆ
ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದಪೆ ಬಳಲ್ಕೆ ಪಿರಿದಾಯ್ತು ಸಮೀಪದೊಳೂರುಂಟೆ ಎಂದು
ಕೇಳಲೊಡಂ ಚಂದ್ರಂಗೆ ಮೇಘಂ ಕವಿದೊಡಂ ಜಗಕ್ಕೆ ತಣ್ಪು ತಪ್ಪದೆಂ
ಬಂತೆ ವೇಷದ ಮರೆಯ ಚಂದ್ರಚೂಡನ ಸುಧಾವಾಕ್ಯವಾದಯ್ಯಂಗೆ ಶೀತ
ಳಾಮೃತವಿತ್ತು ಚೇತನಂಗೊಡಲೆದ್ದು ನಿಂದಿರ್ದ ಮಹೇಶ್ವರಂಗುತ್ತರಂ
ಗುಡುವುದರಿಂ ಮತ್ತೆ ಹತ್ತಡಿಯಂ ಸೋಮನಾಥನನಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆವೆನೆಂದು
ಮರುಮಾತುಗೊಡದೆ ಪೋಗುತ್ತಿರೆ ತನ್ನ ಮೇಲಣ ನಿಷ್ಠೆಗೆ ಪನ್ನಗಭೂ
ಷಣಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಮುಂದಡ್ಡ ಬಂದು ಕೆಯ್ಯಂ ಪಿಡಿದು ಪೇಳು ಪೇಳೆಲ್ಲಿಗೆ
ಪೋದಪ್ಪೆ ಎನೆ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಪತಿಯಂ ಪುಲಿಗೆರೆಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ತರಲು
ಪೋದಪೆಂ ನೀಂ ಬಲ್ಲೆಯಾ ನಾನರಿಯದೊಡಾತನನರಿವನ್ನೆಗಂ ಎನ್ನಸು
ರುಳ್ಳನ್ನೆಗಮೈದುವೆನೆಂದು ನುಡಿದ ನಿಶ್ಚಲ ವಚನಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನಿಂದೆಲೆ
ಮಗನೆ ಇಂತಾದೊಡಾಂ ಸೋಮನಾಥಂ ನಿನ್ನ ನಿಷ್ಠೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಬಂದೆಂ
ಕಂದಾ ಬಳಲದಿರೆಂದು ಕರುಣಿಸಲೊಡಂ ಬಳಲಿಕೆಯಡಂಗಿದುವರಿಂ ನಂ
ಬುಗೆ ಏರುತ್ತಂ ವೇಷಮುಂ ಕಂಡು ಶಂಕಿಸುತ್ತಂ ದೇವ ಮಾನುಷ ಚರಿತ್ರಂ
ಮಾನುಷಾಕಾರನಾಗಿರ್ದೊಡೇನೆಂದು ನಂಬಲರಿಯದಿರ್ಪೆಂ ಎನ್ನ ಮನದ
ಸಂದೇಹಮಂ ಪಿಂಗಿಸಿ ಕರುಣಿಪುದೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾ ಮಾತಿನೊಡನೆ
ಚಂದ್ರಕಳೆ ದಶಭುಜಂ ಕೆಂಜೆಡೆ ಲಲಾಟಲೋಚನಂ ಪುಲಿದೊವಲು ನಂದಿ
ವಾಹನವೊಪ್ಪೆ ಗುರು ಕರುಣಿಸಿದ ಶಿವಲಿಂಗದೊಳಗಣ ಮೂರ್ತಿ ವಿಳಾಸಂ
ಸಾಕಾರ ಸಂವಿತ್ತ್ವಯುವದ ಪರಬೊಮ್ಮಂ ಸೋಮನಾಥನಾದಯ್ಯನ ಕಣ್ಣ
ಪುಣ್ಯದಂತೆ ಮುಂದೆ ತೊಳಗುತ್ತಿರೆ ಇರೆ.

ದ್ವಿತೀಯಸ್ಥಲ ಸಂಪೂರ್ಣ

ತೃತೀಯಸ್ಥಲ.

ಕಂದ — ಕಂಡಂ ತ್ರಿಶೂಲವ ಭಯಂಕ
ರಂಡ ಮರುಗವಜಕಪಾಲವಹಿಪತಿಕಟಕಂ
ಕುಂಡಲವಿಂದು ಕಳಾಪಂ
ಮಂಡಿತನಂ ಹಂಪೆಯಾಳ್ದನಂ ನಲವಿಂದಂ

ರಗಳೆ.

ಕಂಡು ತವಕದಿಂದಂ ಸ್ಪೈಗೆಡೆದಂ
ತಂಡದ ಪುಳಕವನಂಗದೊಳಿಡಿದಂ
ಅಧ್ವಶ್ರಮುಮಂ ಕಳೆದಂ ತಳೆದಂ
ಸಾಧ್ವಿಯೆನಿಪ ಭಕ್ತಿಯನುರೆ ತಳೆದಂ
ನಿಂದಿರ್ದಂ ಕೈಮುಗಿದಂ ಮುಗಿದಂ
ಇಂದುಧರನ ನೀಕ್ಷಿಸುತೊಳಸುಗಿದಂ
ದೇವಾ ಮುನ್ನಿನ ತೆರದಿಂದಿಪ್ಪುದು
ದೇವಾ ನೋಡುವಡೆನಗರಿದಪ್ಪುದು
ಎಂದೊಡೆ ಮುನ್ನಿನ ಅಂದದೊಳಿರ್ದಂ
ಕಂದನ ಸಾಗರ್ೊಯ್ಯನೆ ಸಾರ್ತಂದಂ
ನಾಡಿದು ಬರ್ಪೆಂ ಸೋಮನವಾರಂ
ಬೇಡೈ ಬೇಡೆಂದಾ ಸಂಸಾರಂ
ಎನಲಾದಯ್ಯಂ ನಾಡಿದು ಬಂದೊಡೆ
ಎನಗೆಂತಭವಾ ನೀನೆಂತೆಂದೊಡೆ
ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟುಂ ದಿನವೆಂದಿತ್ತಂ
ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಯಲು ಬಾರದೆನುತ್ತ
ಪ್ರಭುವೇ ವಿಭುವೇ ರಕ್ಷಿಸುದೆನುತಂ
ಅಭವಾ ಶಂಕರ ಕರುಣಿಪುದೆನುತಂ
ಆದಯ್ಯನ ನಲವಿಂದಪ್ಪುತ್ತಂ
ಸಾದರದಿಂ ಕೃಪೆಯಿಂ ನೋಡುತ್ತಂ
ಬಿಲ್ವತ್ತದ ನೆಳಲೊಳು ಪಟ್ಟಿರ್ಪನು

ಚೆಲ್ವಿಂ ಪುಲಿಗೆರೆಯೊಳಗಿಟ್ಟಿರ್ಪೆನು
ಮರುದಿವಸಂ ಬಂದಪೆನೆರಡಿಲ್ಲಂ
ನೆರೆ ನಂಬುದಿದೇ ನುಡಿಗೆಡೆ ಇಲ್ಲಂ
ಎಂದಾ ಸುತನಂ ಪಟ್ಟಿರಿಸುತ್ತಂ
ಕಂದನನೊಲವಿಂ ಬೋಳೈಸುತ್ತಂ
ನಡೆದಂ ಪುಲಿಗೆರೆಯತ್ತಂ ಶರ್ವಂ
ಮೃಡನಭವಂ ನಿತ್ಯಂ ತಾನೋರ್ವಂ

ಇತ್ತಲು ಮರೆವಟ್ಟಿರ್ದಾದಯ್ಯಂ
ಚಿತ್ರಜಹರನಾಜ್ಞೆಯೊಳಾದಯ್ಯಂ
ಘಳಿಲನೆ ಕಣ್ದೆರೆದಂ ಪುಲಿಗೆರೆಯೊಳು
ಬಳಲುವ ಪದ್ಮಾವತಿ ಇಪ್ಪೆಡೆಯೊಳು
ಕಣ್ದೆರೆಯಲು ಕಂಡಳು ಪದ್ಮಾವತಿ
ನಣ್ಬನಿಯಿಂ ನುಡಿದಳು ಪದ್ಮಾವತಿ
ಎನ್ನಯ ನಿಧಿ ಬಂದುದೆ ಸುಧೆ ಬಂದುದೆ
ಎನ್ನಯ ಕರಿ ಬಂದುದೆ ಸಿರಿ ಬಂದುದೆ
ಎನುತುಪವಾಸದಿ ಪಟ್ಟಿರ್ದೇಳುತೆ
ಮನದೊಲವಿಂ ಪ್ರಿಯನಂ ಬಂದಪ್ಪುತೆ
ಶಿವನಂ ಕಂಡವನಂ ಕಾಣುತ್ತಂ
ಸವಣಿಲ್ಲದ ಸುಖದಿಂ ಸೇರುತ್ತಂ
ಲಲನೆಯರಂ ಪದ್ಮಾವತಿ ಕರೆವುತೆ
ನಲವಿಂ ಬೋನವ ಮಾಡಲು ಪೇಳುತೆ
ಇರಲಾದಯ್ಯಂ ಸತಿಗಿಂತೆಂದಂ
ಭರದಿಂದಂ ಬೋನಂ ಬೇಡೆಂದಂ
ನಾಳೆ ಶಿವಂ ಸೋಮಯ್ಯಂ ಬರ್ಪಂ
ನೀಲಗಳಂ ಸೋಮಯ್ಯಂ ಬರ್ಪಂ
ಗುರು ಬರ್ಪಂ ಉರುತರ ನಿಧಿ ಬರ್ಪಂ
ಹರಿಯಜರರಿಯದಗಮ್ಯ ಬರ್ಪಂ
ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಜಿನನಂ ಸೀಳುತ್ತಂ
ಅರುಹ ವ್ರತಿಗಳನುರೆ ಬೋಳುತ್ತಂ

ಬಂದ ಬಳಿಕ್ಕಂ ಬೋನಂ ಮಾಳ್ಪುದು
ಇಂದುಧರನ ಕರುಣದೊಳಿಸದಿರ್ಪುದು

ಎಂಬೀ ನುಡಿಯಂ ಸತಿಯರ್ಕೇಳುತೆ
ಬೆಂಬೇಳುತೆ ನಡೆದೆಡಹುತೆ ತಾಗುತೆ
ಪಾರಿಶ ಪಂಡಿತನಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತಂ
ದೂರಿಸುತುಮ್ಮಳದಿಂದಂ ನಿಲುತಂ
ಆದಯ್ಯಂ ನುಡಿದುದನರುಪುತ್ತಿರೆ
ಆದರ ಉಡುಗುತ್ತಂ ಪೇಳುತ್ತಿರೆ
ಆಹಾ ತಾನೇ ತಪ್ಪಂ ತಪ್ಪಂ
ಆಹಾ ಆಹಾ ಬಳಿಕೇನಪ್ಪಂ
ಇನ್ನೇನಿನ್ನೇನಭವಂ ಬಂದಂ
ಇನ್ನೇನೀ ಬಸದಿಯೊಳೇ ನಿಂದಂ
ತಪ್ಪದೆ ಯಾತನ ನುಡಿಯುಂ ಧರೆಯೊಳು
ತಪ್ಪದೆ ಭಕ್ತನ ನುಡಿಯುಂ ಇಳೆಯೊಳು
ತಂದಂ ತಂದಂ ತಾರದೆ ಮಾಣ್ಬನೆ
ಬಂದಂ ಬಂದಂ ಬಾರದೆ ಮಾಣ್ಬನೆ
ನಡೆನಡೆ ಎನುತಂ ಬಸದಿಗೆ ಬಂದಂ
ಕಡುಗೋಪದೊಳೆಲ್ಲರ್ಗಿಂತೆಂದಂ
ಸೋಮಯ್ಯಂ ಬಸದಿಗೆ ಬಂದಂ ಗಡ
ಏಮಾತೇ ಊರೊಳು ನಿಂದಂ ಗಡ
ಹಸನಾಯ್ತುಳಿಯನ ನೋಟಂ ಬೇಟಂ
ವಿಷವಾಯ್ತುಳಿಯನ ಮಾಟಂ ಕೂಟಂ
ಏಳಿರೆ ರಂಗವೊಲೆಗಳುಮನಿಕ್ಕಿರೆ
ಏಳಿರೆ ಗುಡಿ ತೋರಣವಂಗಟ್ಟಿರೆ
ಎಂಬೀ ಕಟಕಿಗಳಂ ನುಡಿವುತ್ತಂ
ನಂಬದ ನರಕಿಗಳೊಂದಾಗುತ್ತಂ

ಇರಲಸ್ತಾದ್ರಿಯನೇರಿದನರ್ಕಂ
ಧರೆಗಾದುದು ತಿಮಿರದ ಸಂಪರ್ಕಂ

ಜೈನರ ಕಣ್ಣಂಧತೆ ಕವಿದಂದದಿ
ಜೈನರ ಪಾಪಂ ಪೂರಿಸಿದಂದದಿ
ಕತ್ತಲೆ ಪುರದೊಳು ತೀವಿದ ಬಳಿಕಂ
ಒತ್ತಂ ಬಿಸುತಂ ಪರ್ವಿದ ಬಳಿಕಂ
ಬೆಳಗಿನ ಬಿತ್ತಂಕುರಿಸುವ ತೆರದಿಂ
ತೊಳತೊಳಗಿದವಾ ತಾರಕಿ ನಭದಿಂ
ಸೋಮಯ್ಯನ ಬರವರಿಪುವ ತೆರದಿಂ
ಸೋಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟಂ ಸಮ್ಮದದಿಂ
ದಿಸೆಯಂ ಕೌಮುದಿಯಿಂ ಧವಳಿಸುತಂ
ರಸೆಯಂ ಕೂಡೆ ಕುಳಿರ್ಕೊಡಿಸುತಂ
ಚಂದ್ರಂ ಪೊರಮೊಟ್ಟೊಪ್ಪಿಪ್ಪಿರುಳೊಳು
ಚಂದ್ರಿಕೆ ಸುತ್ತಂ ತೀವಿರ್ಪೆಡೆಯೊಳು
ಸೋಮಯ್ಯನ ಚಿಂತೆಯೊಳಾದಯ್ಯಂ
ವ್ಯಾಮೋಹಂಗಳನಳಿದಾದಯ್ಯಂ
ಚಿಂತಿಸುತಿರಲರುಣೋದಯಮಾದುದು
ಕಂತುಹರನ ಕರುಣೋದಯಮಾದುದು
ಸವಣರನಾದಯ್ಯಂ ಭಂಗಿಪುದಂ
ತಪೆ ನೋಳ್ಪಿಂ ಭರದಿಂ ಸೋಲಿಪುದಂ
ಎಂಬಂದದೊಳಾದಿತ್ಯಂ ಮೂಡಲು
ಇಂಬಿನ ತಮವೆಲ್ಲಂ ಪರಿದೋಡಲು

ಪಾರಿಷ ಪಂಡಿತನೆಂದಿನ ತೆರದಿಂ
ಆರಯ್ಯದೆ ನಡೆತರುತಂ ಭರದಿಂ
ಸುರಹೊನ್ನೆಯ ಬಸದಿಯ ಪೊಸ ಕದವಂ
ಹರನೊಳಗುದ್ಭವಿಸಿದ ಸನ್ಮತವಂ
ತಗೆಯಲ್ಕುದ್ಯೋಗಿಸಿ ಹೋಗದೆ ನಿಲೆ
ಬಗೆಯೊಳ್ನಿರೆ ಬೆರಗಾಗುತ್ತುಂ ನಿಲೆ
ಒತ್ತಲು ನೂಂಕಲು ಮಿಡುಕದೆ ನಿಂದಿರೆ
ಕೆತ್ತಲು ಕಡಿಯಲು ಸೆಡೆಯದೆ ನಿಂದಿರೆ
ಕದವದು ಚಲಿಸದೆ ಧಾರುಣಿಯಂತಿರೆ

ಕದವದು ತೊಲಗದೆ ಮೇರುವಿನಂತಿರೆ
ಕಂಡಲ್ಲಿಯು ಸವಣರ್ನಡಗುತ್ತಂ
ಚಂಡಿಗಳೆಲ್ಲಂ ಬೆಂಡಾಗುತ್ತಂ
ಬೆತ್ತಲೆಗಳ್ನೆರೆಬಾಯುಂ ಬಿಡುತಂ
ಸುತ್ತಿದ ಸವಣರ್ನೆರೆ ಕೂಗಿಡುತಂ
ಪಂಡಿತರೆಲ್ಲಂ ಖಂಡಿತರಾಗುತ್ತೆ
ತಂಡದ ಋಷಿಗಳ್ ತೆರದಿಂ ನೋಡುತ್ತೆ

ಇರೆ ಬರುತಿರ್ದಂ ಹರನಾದಯ್ಯಂ
ಬರುತಿರ್ದಂ ಶಶಿಧರನಾದಯ್ಯಂ
ಧರಣೀ ತಳದೊಳು ಗುರುವಾದಯ್ಯಂ
ಶರಣ ಜನದ ಸುರತರುವಾದಯ್ಯಂ
ಸುಮ್ಮಾನದ ಸಮಸುಖಿಯಾದಯ್ಯಂ
ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟದ ಕಲಿಛಲಿಯಾದಯ್ಯಂ
ನಡೆತರೆ ಪದ್ಮಾವತಿ ಬೆಂಬಿಡದಿರೆ
ಕಡು ನೇಹಿತೆ ಯೊಡನೊಡನೆ ಬರುತ್ತಿರೆ
ಒಪ್ಪದಯ್ಯನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದೊಳುಂ
ಸರ್ಪಾಭರಣನ ಘನ ಕರುಣದೊಳುಂ
ಬಸದಿಯ ಮುಂದಣ ಕುರುಡಂ ಹೆಳವಂ
ಮಿಸುಗುವ ಕಣ್ಕಾಲ್ಪಡೆದುಜ್ವಲವಂ
ತಳೆದಿದಿರ್ವಂದಾದಯ್ಯಂಗೆರಗಲು
ತೊಳತೊಳಗುವ ಭಸಿತವನಿಟ್ಟಿರಲು
ದೇವಾ ಗುರು ನೀವೆಂದೊಡಬರುತಿರೆ
ಭಾವಿಸೆ ಜೈನರು ಬೆರಗಾಗುತ್ತಿರೆ

ಆಯುತಿಯಿಂ ಭಕ್ತಿಯ ಭಂಡಾರದಿ
ಬೀಯುಗದಲ್ಲಿಗೆ ಕೈ ಬಪ್ಪಂದದಿ
ನಿಷ್ಠೆಯ ನಿಧಿ ಕಡುಪಿಂದೈತಂದಂ
ನೆಟ್ಟನೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಂದಂ ನಿಂದಂ
ಸವಣರ ಹಾಳಿದೆ ಕದದೆರೆವಂತಿರೆ

ಸವಣರ ಕಲ್ಲಿದೆ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿರೆ
ನಲಿದಾದಯ್ಯಂ ಕಂಡಂ ವಿಭುವಂ
ಸಲೆ ನೆಲಿಸಿದ ಸೋಮಯ್ಯ ಪ್ರಭುವಂ
ಶಿವಭಕ್ತರ ಘನತರ ಸುಖ ಸಿಂಧುವೆ
ಶಿವಭಕ್ತರ ಮನದನುಪಮ ಬಂಧುವೆ
ಶರಣ ಮಹತ್ವದ ನಿತ್ಯದ ಹುರುಳೇ
ಶರಣರ ಚಿತ್ತದ ಬಿತ್ತಿನ ತಿರುಳೇ
ಸುರುಚಿರ ಶರಣರ ಕಣ್ಣಿಂಗತಿಯೋ
ವರಮುನಿಗಳ ಘನಮತಿಯುನ್ನತಿಯೋ
ಎಂದಾದಯ್ಯಂ ನೆರೆ ಪೊಗಳುತ್ತಿರೆ
ಇಂದುಧರನ ಕರುಣಂ ಕವಿವುತ್ತಿರೆ

ಭಕ್ತಿಯ ಬಾಸಣ ಓಸರಿಪಂದದಿ
ಮುಕ್ತಿಯ ಮುಚ್ಚುಳ ಮುಖವರಳ್ವಂದದಿ
ಘಳಿಲನೆ ಶಿವನ ಕವಾಟಂದೆರೆಯಲು
ಪುಳಕಂ ಭಕ್ತನ ಮೆಯ್ಯೊಳು ನೆಗೆಯಲು
ಕಾಮಹರಂ ಕೃಪೆಯಿಂದೊಳಗಿರ್ದಂ
ಸೋಮಧರಂ ಮುದದಿಂ ಮೂಡಿರ್ದಂ
ಅರುಹನನೆರಳ್ಭಾಗಂ ಮಾಡುತ್ತಂ
ಹರನೊಲವಿಂದಂ ಸಲೆ ನೆಲಿಸುತ್ತಂ
ಸುರನದಿ ಜಡೆಮುಡಿ ಶಶಿಕಳೆಯೊಪ್ಪಿರೆ
ಉರಗಾಧಿಪ ಕುಂಡಲಯುಗ ಒಪ್ಪಿರೆ
ಶಶಿರವಿಶಿಖಿನಯನತ್ರಯ ವೆಸೆದಿರೆ
ಹೊಸ ಸುಧೆ ಸೂಸುವ ಸುಖಮುಖ ಪೆಸೆದಿರೆ
ಡಮರುಗ ತಿಸುಳಂ ದಶಭುಜವೆಸೆದಿರೆ
ಕಮಳಜ ಶಿರವಭಯಕರಂ ಮೆರೆದಿರೆ
ಬಿಸಲಂ ಬೀರುವ ಪುಲಿದೊವಲೆಸೆಯಲು
ಅಸದಳವೆಡೆಗಾಲೊಳು ತೊಡರೆಸೆಯಲು
ಉರಗನ ಹೆಡೆಗಳ ಮಣಿಗೊಡೆ ಎಸೆಯಲು
ಅರರೇ ಸೋಮೇಶಂಗೆ ಸಿಂಗರಿಸಲು
ಅಣಿಯರದಿಂದೊಪ್ಪುವ ವೃಷಭೇಶನ

ಫಣಿಗಳ ಫಣಿಗಟ್ಟಿನ ಮುಗುಳ್ಗೋಡಿನ
ಶ್ರುತಿಗಳ ನೆಲೆವನೆ ಯೆನಿಸುವ ಕಿವಿಗಳ
ಅತಿ ಧರ್ಮದ ಕಣ್ಣೆನಿಸುವ ಕಣ್ಗಳ
ಭೀಕರ ತತಿಯಂ ಕೆಡಿಸುವ ಘ್ರಾಣದ
ಲೋಕದ ಭಕ್ತರ ಬೆಳೆ ಮುಖವಾದುದ
ಸತ್ಯಂ ಶಾಂತಂ ತನುವಾದಂತಿರೆ
ಮುಕ್ತಿಯು ಮೊಳೆ ಫಲವಾದಂತಿರುತಿರೆ
ಯುಗ ಧರ್ಮಂ ಸೇವಿಪ ಚತುರಂಘ್ರಿಯು
ಸೊಗಯಿಪ ಉರಗೆಜ್ಜೆಯು ಘನ ಘಂಟೆಯು
ಪ್ರಣವು ಧ್ವನಿಗಳು ಅಂದುಗೆಯಾಗಿರೆ
ಅಣಿಯರದಿಂ ಶೃತಿ ತಿಂಥಿಣಿಯಾಗಿರೆ
ಚಲುವಿಂದೊಪ್ಪುವ ನಂದಿಯನೇರಿದ
ಒಲಿದ ಗಣೇಶ್ವರರೊಲವಂ ಹೇರಿದ
ಹರಿಯಜ ಸುರರಿಗೆ ಪದವಂ ತೋರಿದ
ಶರಣ ಜನಕೆ ತನ್ನಿರವಂ ತೋರಿದ
ಸುಂಹೊನ್ನೆಯ ಬಸದಿಯೊಳು ನೆಲಸಿದ
ನರಲೋಕದೊಳಚ್ಚರಿಯಂ ಮಾಡಿದ
ಸೋಮಯ್ಯನನತಿ ಮುದದಿಂ ಕಾಣುತ

ಕಾಮಹರನನತಿ ಒಲವಿಂ ನೋಡುತ
ಆದಯ್ಯಂ ಸುಖದಿಂ ನಲಿದಾಡುತ
ಆದರದಿಂ ಹೆಚ್ಚುತ ಹೊರೆಯೇರುತ
ಕುಣಿವುತೆ ಕೂಗುತೆ ತೊನೆಯುತೆ ತೂಗುತೆ
ಮಣಿವುತೆ ಒಲಿವುತೆ ಬೀಗುತೆ ತೇಗುತೆ
ಬಂದಾ ವೃಷಭನ ಚರಣವನಪ್ಪುತೆ
ಮುಂದರಿಯದೆ ಸುಖ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳೊಪ್ಪುತೆ
ಪುಳಕದೊಳುಬ್ಬುತೆ ಗದ್ಗದಿಸುತ್ತಂ
ಇಳಿವಶ್ರುಗಳಿಂದಂ ನನೆಯುತ್ತಂ
ಬೆಮರುತೆ ಬಿಕ್ಕುತೆ ಸುಖದಿಂ ಸೋಂಕುತೆ
ಅಮರ್ದಪ್ಪುತ್ತುಬ್ಬುತೆ ಬೊಬ್ಬಿಕ್ಕುತೆ

ಇದಾರ್ದಯ್ಯನನೀಶ್ವರ ನೋಡುತೆ
ಸಾದರ್ವನಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತುತ್ತಪ್ಪುತೆ
ನಲವಿಂ ಮೂರ್ಧ್ನಿರ್ಘ್ರಾಣಂ ಮಾಡುತೆ
ಒಲವಿಂ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವ್ಯವಂ ಕೂಡುತೆ

ಕೇಳಿಲೆ ಕಂದಾ ಸವಣರ್ನೆರೆದರು
ಆಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷುದ್ರರ್ನೆರೆದರು
ಹೋಗಿಯುಮಂದಿರನುರೆ ಸಂಹರಿಪುದು
ಬೇಗಂ ಶಿವಭಕ್ತಿಯನುದ್ಧರಿಪುದು
ಪೋಗೆಂದೋರ್ವರ್ ಗಣೇಶನ ನೀವುತೆ
ರಾಗದಿ ಬತ್ತೀಸಾಯುಧವೀವುತೆ

ಕಳುಪಲ್ಕಾದಯ್ಯಂ ನಡೆತಂದಂ
ಕಳೆಯೇರುತೆ ಬಾಗಿಲೊಳಂ ನಿಂದಂ
ನಿಂದಿರೆ ಸವಣರ್ಲಕ್ಕದ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ
ಬಂದುರವಣಿಸುತ್ತಿರೆ ಕೋಪಂ ಮಿಗೆ
ಕಂಡಾದಯ್ಯಂ ಬೇಡೆಂದೆನುತಿರೆ
ತಂಡದ ಜೈನರನುರೆ ಗರ್ಜಿಸುತಿರೆ
ನೋಡಿದಪೆಂ ಸೋಮಯ್ಯನನೆಲ್ಲಂ
ಬೇಡೆನ್ನದಿರೆವ್ವಿಸ್ಟವನೆಲ್ಲಂ
ಎನುತಂ ವಚನದೊಳೊಳ್ಳಿತ್ತಾಡುತೆ
ಮನದೊಳು ಪಾತಕಮಂ ನೆರೆ ನೆನೆವುತೆ
ಬರಲಾದಯ್ಯಂ ಗರ್ಜಿಸಿ ನುಡಿದಂ
ಅರುಹ ವ್ರತಿಗಳನೆಲ್ಲರ ಜಡಿದಂ
ಕತ್ತಲೆ ಸೂರ್ಯನನಾಲೋಕಿಪುದೇ
ಬತ್ತಲೆಗಳಿರಾ ನಿಮಗೊದಗುವುದೇ
ತರಗೆಲೆ ದಾವಾನಲನಂ ನೋಳ್ಪುದೆ
ಉರಗ ಸಮೂಹಂ ಸಿಡಿಲಂ ನೋಳ್ಪುದೆ
ನೆರೆ ಮೂರ್ಖರಿರಾ ನಿಮಗಿದು ತಕ್ಕುದೆ
ಎನೆ ಲೆಕ್ಕಿಸದುರವಣಿಸುತೆ ಬರೆವರೆ

ತನತನಗೆಲ್ಲಾ ಜೈನರ್ನಡೆತರೆ
ಗಣನಾಥನನಾದಯ್ಯಂ ನೋಡಲು

ಕ್ಷಣದಿಂದೀರ್ವರು ಆಯುಧ ವಿಡಿಯಲು
ಕೊಂಡಾದಯ್ಯಂ ಶಿವನಂ ನೆನೆವುತೆ
ಕಂಡುರವಣಿಸುತೆ ಜೈನರನಟ್ಟುತೆ
ಕೆಡೆ ಕೆಡೆ ಕೆಟ್ಟ ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳಿರ
ಫಡಫಡ ಪಚ್ಚ ಪಸಿಯ ಪಾತಕರಿರ
ಎನುತಿರಲೊಂದು ಸಹಸ್ರಂ ಸತ್ತುದು
ಮುನಿದಿಡಲಿರ್ಚ್ಛಿಸಿರ ಧರೆಗದ್ದುದು
ಈ ತೆರದಿಂ ಬತ್ತೀಸಾಯುಧದಿಂ
ಪಾತಕರಂ ಕೊಲುತಿರೆ ಕಡು ಭರದಿಂ
ಕಂಡಾ ಜೈನರ ತಿಂಥಿಣಿ ಎಲ್ಲಂ
ಗಂಡುಗೆಡುತ್ತತಿ ಭೀತಿಯೊಳೆಲ್ಲಂ
ಸೈಗೆಡೆದುದು ಪಲ್ಲಂ ಕಿರಿವುತ್ತಂ
ನೈಗರೆವುತೆ ಪುಲ್ಲಂ ಕಚ್ಚುತ್ತಂ
ಶರಣೆಂದರನೆಲ್ಲಂ ಮಿಗೆ ಕಾವುತೆ
ಧುರದೊಳಗಿದಿರಾದವರಂ ತೀರ್ಚುತೆ
ಮರೆವೊಕ್ಕವರ ನೆರೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಂ
ಹೆರೆ ಸೂಡಿದನಲ್ಲಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಂ

ಬಂದಾ ಸೋಮಧರಂಗೆರಗುತ್ತಂ
ನಿಂದೊಲವಿಂದಂ ಕೈಮುಗಿವುತ್ತಂ
ದೇವಾ ಜೈನರು ಸಾರ್ದರು ತೀರ್ದರು
ದೇವಾ ಖಳರಂತಕನಂ ಸಾರ್ದರು
ಪರಮ ಪ್ರಭುವೇ ಆಯುಧವಿಂತಿವೆ
ಉರಿವುರಿವುತೆ ಭೋರ್ಗರೆವುತ ನಿಂತಿವೆ
ಇವನೆಲ್ಲಿರಿಸುವೆನಂತಕಹರನೇ
ಭವನೇ ಭರ್ಗನೆ ಗಿರಿಜಾವರನೇ
ಎನೆ ಸೋಮಯ್ಯಂ ಕರುಣಿಸಿ ನೋಡುತೆ
ತನಯನನಾಲಿಂಗಿಸಿ ಮುಂಡಾಡುತೆ
ಖಡ್ಗವನೊಂದೆಡೆಯಲಿ ಬೈತಿರಿಸಲು
ಖಡ್ಗದ ನಾಮದ ತೀರ್ಥವದೆನಿಸಲು

ಆ ಸಮಯದೊಳೆಲ್ಲಾ ಶರಣರ್ಬರೆ
ದೇಶದ ಗಣ ಮುಖ್ಯರ್ಕವಿಗಳು ಬರೆ
ಕಂಡಾದಯ್ಯಂ ಗಣಕುಲಕೆರಗುತೆ
ತಂಡದ ಪುಳುಕಾವಳಿಯಂ ಹೇರುತೆ
ಸೋಮಯ್ಯನನೊಲವಿಂ ತೋರುತ್ತಂ
ಕಾಮಹರಂ ಎಲ್ಲರ್ಗರುಪುತ್ತಂ
ನಲವಿಂ ಪ್ರಸಾದ ಭೋಗಂ ಮಾಡುತೆ
ನಲಿನಲಿದೊಲಿದೊಲಿದಕ್ಕರೊಳಾಡುತೆ
ಪದ್ಮಾವತಿಯಂ ನಲವಿಂದಪ್ಪುತೆ
ಪದ್ಮಜ ಮಸ್ತಕ ಹಸ್ತನನರಿಪುತೆ

ಇರೆ ಪೂಮಳೆಗರೆದುದು ನಭದಿಂದಂ
ತರದಿಂ ಮೊಳಗಿತು ದುಂದುಭಿವೃಂದಂ
ಬಹುವಿಧ ವಾದ್ಯಧ್ವನಿ ಪೊಣ್ಮುತ್ತಿರೆ
ಕಹಳಾರವ [illegible]ಣ್ದೆಸೆ ಗುಣ್ಮುತ್ತಿರೆ
ಬಂದುದು ಪುಷ್ಪಕವಾಗಸದಿಂದಂ
ನಿಂದುದು ಶರಣರ ನಡು ಒಲವಿಂದಂ
ಏರಿದನಾದಯ್ಯಂ ಶುಭಚರಿತಂ
ಏರಿದನಾ ಪದ್ಮಾವತಿ ಸಹಿತಂ
ಶರಣರು ಸುಖದಿಂ ನಲಿದಾಡುತ್ತಿರೆ
ಅರುಹ ವ್ರತಿಗಳು ಬಲವಳಿವುತ್ತಿರೆ
ಪುರಜನವೆಲ್ಲಂ ಬೆರಗಾಗುತ್ತಿರೆ
ಧರೆ ಕೌತುಕದಿಂ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿರೆ
ನೆಗೆದುದು ಪುಷ್ಪಕವಂಬರ ತಳದೊಳು
ಬಗೆ ಮಿಗೆ ನೆಗೆದುದು ತಾರಾಪಥದೊಳು
ನಡೆತರುತಂ ನಂದೀಶನ ಬಾಗಿಲ
ನಡುವೆ ವಿಮಾನವ ನಿಳಿದಾದಯ್ಯೆಲ
ಒದವಿದ ಭಕ್ತರ ಭಾಗ್ಯದ ಬಯಕೆಗೆ
ಸದಮಲ ಶರಣರ ಪರಮಜ್ಯೋತಿಗೆ
ನಿರುಪಾಧಿಕ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ಭಾನುಗೆ

ಎರಡಾಗದ ನತ ಜನಸುರ ಧೇನುಗೆ
ಮೆಯ್ಯಿಕ್ಕುತ ಮುದದಿಂ ಪಟ್ಟಿರ್ದಿರೆ
ಕೆಯ್ಯೆತ್ತುತ ಕರುಣಂ ದೋರುತ್ತಿರೆ
ಶಿವನಾದಯ್ಯಂ ನಲಿದಪ್ಪುತ್ತಂ
ಪವಣಿಲ್ಲದ ಸುಖದಿಂಗಪ್ಪುತ್ತಂ
ನಂದೀಶಂಗಾದರದಿಂ ತೋರುತೆ
ನಿಂದ ಗಣಾಳಿಗೆ ನಲವಿಂ ಪೇಳುತೆ
ಮುನ್ನಿನ ಆದಿಗಣೇಶನ ನಾಮಂ
ಸನ್ನುತವಾಗಿಯೆ ಕೊಡುತಂ ಪ್ರೇಮಂ
ಮಿಗೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯುಂ ಕರೆವುತ್ತಂ
ಸೊಗಯಿಪ ಸುರಸತಿಯರೊಳಿರಿಸುತ್ತಂ
ಕೈಲಾಸಾಧೀಶ್ವರ ನೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಶೈಲಜೆಯರ ಘನನಿಧಿಯೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಪುಲಿಗೆರೆಯೊಳು ನೆಲಸಿದನೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಪುಲಿಗೆರೆ ಯರಸಂ ತಾನೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಹೆಂಪಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿಧಿಯೊಪ್ಪಿರ್ದಂ
ಹಂಪೆಯ ವಿರುಪಂ ತಾನೊಪ್ಪಿರ್ದಂ

ಕಂದಃ— ಅಯ್ಯಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ನೊಲವಿಂ
ದೊಯ್ಯನೆ ಪುಲಿಗೆರೆಗೆ ಬರಿಸಿ ನಿಲಿಸಿದ ಕಲಿಯಾ
ವೈಯ್ಯನವನೆಂದು ಭಕ್ತಿಯ
ನಯ್ಯಯ್ಯಾ ಕರುಣಿಸೆನಗೆ ಹಂಪೆಯರಾಯಾ

ಸಮಾಪ್ತಂ

